

SPORT-VILÁG

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Negyed évre 1 frt, fél évre 2 frt, egész évre 4 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Megjelenik a sportidény alatt minden vasárnap, a téli holtidény alatt havonta háromszor.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

VI. kerület, Andrásy-út 79. szám alatt.

Lapunk barátaihoz!

Mindama kedves olvasóinkhoz szólunk, kik az elmúlt hónap alatt jóakaró elnézéssel tapasztalták lapunk megjelenésében a szedők strájkjával szemben folytatott nehéz munkát. Ma ismét a rendes kerékvágásban haladva, hetenként fogunk újra megjelenni s kötelességünknek tartjuk, hogy elnézésükért köszönetet mondjunk, hogy néhány ígéretet ismételjünk s néhány kérdésre feleljünk!

Karácsonyi albumunk, mint már a mult számban jelentenünk kellett, az említett akadályok miatt — sajnos — ma nem jelenhetett meg, de távol állunk attól, hogy bármily ürügy alatt meg se jelentessük. Ellenkezőleg: őszinte örömmel konstatálhatjuk, hogy alig volt még a sport terén irodalmi vállalkozás, mely oly általános pártfogásban részesült volna, mint az a szerény emlék, melylyel hí olvasóinknak kedveskedni óhajtottunk. A meglepetés, melyet Önöknek t. olvasóink szántunk, meglepetéssé vált a magunk részére!

A legtekintélyesebb egyletek és a legnépszerűbb sportférjak oly becses anyaggal igyekeztek hozzájárulni munkánkhoz, hogy ma a magyar sport valóságos monographiájának szerencsés birtokosai vagyunk.

Messze túl megy a sok kitűnő anyag tömege azokon a határokon, melyeket egy szerény karácsonyi vagy újévi emlék kerete von számunkra. Bár volnánk már oly gazdagok, hogy egyszerre napvilágra hozhatnók, a mit most gondosan őrzünk! 30—40 oldalon mennyi szép és érdekes

dolgot hoztunk össze és mégis mennyi hiányzik még!

Albumunk megszűnt *»karácsonyi«* lenni; mert csak január havában jelenhetik meg, de mi reméljük, hogy jóakaróink, kik becsületes törekvésük rovására nem számítják, hogy nagyobbra nem nőttünk még; ők szívesen fogadják fogadni a *»Sport-Világ«*-nak ezt a munkáját is.

Újból őszinte köszönetet mondunk e helyen azoknak, kik bennünket az immár befejezett munkában segítettek. Mindazokat pedig, kik tartalmasabb cikkekkel és az albumszerűség határain túl értékes anyaggal ajándékoztak meg bennünket, arra kérjük, hogy engedjék meg nekünk ezt az anyagot úgy feldolgoznunk, a hogy az hozzájuk és a magyar sporthoz méltó.

Kimondtuk ezzel a »Sport-Világ« milleniumi programját.

A mit *»Albumunk«* csak csonkán és összeszorítva mutathatna be, azt *milleniumi évfolyamunk* folytatódólagosan és kellően széles mederben fogja tárgyalni. *Összes sportegyleteink teljes története és sportférjaink bő méltatása, szabadon váltakozó cikkekben lehetőleg illusztrációkkal kísérvé ott fog napvilágot látni.* Ha lapunk és a sport barátai akkor is úgy pártolnak, mint a hogy most pártoltak, akkor könnyű lesz az ezredévre vállalt ezen kötelességünknek eleget tennünk.

Azt kérjük, emezt reméljük, mikor — *»boldog karácsonyt«* kívánunk kedves olvasóinknak.

Budapest, 1895. december 20-án.

A »Sport-Világ« szerkesztősége.

KERÉKPÁROZÁS.

Hunnia Magyar Bicycle Club. Alapítási év 1891. Elnök: Dr. Hudomel József (Dobány-utca 42); Alelnökök: Bláhy O. Tisz, Schmidtó Ferencz fhdngy. Titkár: Jely Gyula. Pénztáros: Watterich Ödön (Dobány-utca 5). I. kapitány: Farkass Lajos. Clubhelyiség: Andrásy-út 51. Octogon, Prindl vendéglő, hová mindennemű írásbeli közlemények küldendők. Clubestély minden szerdán. Clubkavház Berger Leó (volt Nérey). Erzsébet-körút. Beiratás 3 frt. Tagdíj 12 frt. Egyleti értesítő »Hunniac«.

Felkérem az igen tisztelt tagtárs urakat, hogy *túrakönyveiket* legkésőbbben e hó végeig hozzám juttatni sziveskedjenek *Farkas Gyula*, I. kapitány (Rottenbiller utca 12.).

A karácsonyi ünnepekre való tekintettel a klub jövő heti összejövetelét nem mint rendszeren szerdán, hanem *hétfőn (december hó 23-án)* tartja meg. A megtartandó sylvesteri ünnepélyre való tekintettel kérjük a t. tagtárs urakat, hogy mennél nagyobb számban megjelenjen sziveskedjenek. *Jely Gyula*, titkár.

Jely Gyula úrtól a *»Hunniac«* titkáráról a következő levelet vettük:

Kedves szerkesztő úr!

A *»M. K.«*-rak szánt multkori válaszába — nyilván csak a csata hevében — egy kis tollhiba csúszott be; azt hiszem Önnek is érdekében van, hogy rectifikáljuk a tévedést vagy sajtóhibát. Ugyanis azt mondja a cikk, hogy *»egynek kivételével a fővárosi kerékpáregyleteink az utolsó három év alatt alakultak«*. Bár jól tudom, hogy csak a buzgó kalapálás közben felejtette el, hogy a *Hunnia Magyar Bicycle-Club* már 1891-ben alakult — mégis szeretném — holmi tévedések elkerülése miatt, ha ezt a tényt becses lapjában utólag konstatálná! Fogadja stb.

Jely Gyula,

a *»Hunniac«* M. B. C. titkára.

Megtörtént. Köszönjük a figyelmeztetést. Hjah! a szedőstrájk!!

A szerk.

Szolidak, könnyűk és olcsók saját gyártmányú **VILLÁM** kerékpárim.

Első magyar kerékpár-raktár.

Eredeti **HUMBER-BEESTON** kerékpárok kizárólag **HERBSTER KÁROLY**-nál kaphatók.

Budapesten, VII., Károly-körút 9. szám alatt.

A ki valóban kitűnő és elpusztíthatatlan kerékpárt óhajt: vegyen HUMBER-gépet; a ki testét és gépét sérüléstől félti: bicyklizzen HUMBER-gépen.

A HUMBER-gép a világ elismert legjobb kerékpárja.

Németgyártmányok közül csakis néhány **első rangút** tartok raktáron.

Három kerékpár vásárlásánál nagybani árt számítok.

STEYRI FEGYVERGYÁR TÁRSASÁG

SWIFT

KERÉKPÁRJAINAK UJABB DIADALAI!

25 bajnokság, közte Európa bajnoksága.

Több mint 502 első, 270 második díj.

Képviselet: Brömer, Elmerhausen és Reich. Budapest, Andrásy-út 45.

1895. október 17-én.

Új record! Budapest—Pécs 231 km. 10 óra, 8 p. 26²/₅ mp. alatt

Reheis Miksa.

Fegyvergyári „SWIFT“ gépen.

Az 1896-os CONTINENTAL-PNEUMATIC

utólérhetetlen.

Magyar ruggyantaárúgyár részvénytársaság Budapesten.

WEINER MATYAS
Andrásy-út 3. sz.

Svitterek, selyem verseny-dress, kalapok, sport-sipkák, fehérneműek, sportcipők, esőköpenyek, lawn tennis öltönyök és keztyük urak és hölgyek részére.

Nemzeti Kerékpár Egyesület. 1893. Budapest, VI. kerület, Andrásy-út 50. sz. Társas-összejevetel minden csütörtökön este 8 órakor, úgyszintén találkozás minden kirándulás után. Elnök: Strasser Ulrik. Alelnök: Ludwig Gyula. Titkár: Székely Jenő. Főkapitány: Pusch Henrik. Kapitány: Déry Gyula. Pénztárnok: Friedrich Jenő. A tagok rendelkezésére áll az egyesület helyiségében: hangszerek, egyesületi könyvtár és szalpok.

Van szerencsénk tisztelettel értesíteni sporttársainkat, hogy az egyesület helyiségét f. hó 15-től kezdve VI., Andrásy-út 50. sz., földszint 10. ajtó alá helyezte át, a hol további intézkedésig minden csütörtökön este 8 órakor társas-estélyt tart, melyen becses látogatásukat mindig szívesen fogadjuk.

Budapest, 1895. évi december hó 10-én.

A választmány nevében:

Székely Jenő,
e. titkár

Strasser Ulrik,
e. elnök.

Budapesti Kerékpár-Egyesület. 1893. Clubhelyiség: Drechsler-féle vendéglő I. em. separáció, Andrásy-út, a m. kir. seregével szemközt. Elnök: Grünwald Bernát ny. min. tanácsos. Alelnök: Schütz Mór. Titkár: Temesváry István. Pénztárnok: Gerstl Sándor (IX., Szeveteny-utca 14. sz.). Kapitányi állás jelenleg betöltetlen. Alkapitány: Kleindin Hugó. Clubestély minden kedden. Beiratási díj 1 ft. Alapító díj (egyszer s mindenkorra) 100 ft. Miközött tagdíj évi 12 ft., pártoló tagdíj évi 6 ft.

Budapesti Kerékpár-Egyesület 1893. Clubhelyiség: Drechsler-féle vendéglő I. em. separáció, Andrásy-út, a m. kir. seregével szemközt. Elnök: Grünwald Bernát ny. min. tanácsos. Alelnök: Schütz Mór. Titkár: Temesváry István. Pénztárnok: Gerstl Sándor (IX., Szeveteny-utca 14. sz.). Kapitányi állás jelenleg betöltetlen. Alkapitány: Kleindin Hugó. Clubestély minden kedden. Beiratási díj 1 ft. Alapító díj (egyszer s mindenkorra) 100 ft. Miközött tagdíj évi 12 ft., pártoló tagdíj évi 6 ft.

Vági József műépítész a legutolsó választmányi ülésen a rendes tagok sorába felvételt. (Lapunk mult számában ezen értesítés tévedésből a Budai K. E. krónikájára alá lett tördelve, mit is ezennel helyreigazítunk.)

Kerékpáreredmények.

— **Zimmermann** mint azt előre sejtteni is lehetett, csakhamar visszaadta a kölcsönt Parsonsnak, a ki öt Ausztráliában való első szereplései alkalmával legyőzte. Az adelaiddi nagy meeting alkalmával a repülő yankee mind a két versenyt megnyerte, a miben részt vett, az egyik egy 5000 frankkal díjazott félmérföldes verseny volt, a másik Ausztrália bajnoksága egy mérföldön, ez utóbbiban Jimmy, Parsonst 40 méterrel verte meg.

— **Johnson** ismét, most már ötödször, megjavította mérföldes rekordját. A louisvillei pályán 1' 50 1/2" alatt tette meg álló starttal a távot, 1/8" csel javítva legutolsó eredményét. — Ugyan aznap Cox a 2 mérföldes rekordot javította meg, repülő starttal 3' 48" alatt hajtván be a pályát.

Kerékpár-világ.

— **Szemere Attila** a M. K. Sz. új elnöke hosszabb ideig tartó tanulmányútra Párisba utazott. Ott léte alkalmával a francia kerékpárviszonyokat, versenyeket és velodromokat akarja figyelemmel kísérni, hogy azután tapasztalatait nálunk haszonnal érvényesítse.

— **Új kerékpáregylet** alakul a fővárosban, tagjai nagy része a Budapesti Kerékpár-Egyesület disszidenseiből került ki. Az új egylet tagjai csak 24 évnél idősebb kerékpárosok lehetnek, elnöke Schömann Antal úr lesz. Főleg a turistákat fogják üzni, e mellett azonban nem tiltják el tagjaiknak, hogy versenyekben is részt ne vegyenek, maguk azonban versenyt nem rendeznek

Az új egylet alapszabályai ki vannak már dolgozva és beterjesztésre készek, egyedül azon tanakodnak még a tagok, hogy jellemezzék a klub különleges karakterét.

A hazafias címek legnagyobb része a Hungaria műtrágya és pótkávé, a nemzeti bajszpedrő és más egyebek által vannak kihozva a forgalomból, ez okból ajánlanók, hogy fogadják egyik leendő tagtársuk jó magyaros hangzású és jellemző elnevezését **»Kerékpár-kedvelők«**, mely legjobban kifejezi azt a fogalmat, a mit ők szeretnének kifejezésre juttatni, t. i. **»Herrenfahrer«**.

— **A Nemzeti Kerékpár-Egyesület** f. hó 19-én (csütörtökön) este 8 órakor nyitotta meg új klubtalálkozóját (Andrásy-út 50) a **Kronwinkler Antal-féle élettermek** egyik separációjában. Az igen csinosan berendezett helyiségben számos klubtag jelent meg **Strasser Ulrik** elnökkel és **Ludwig Gyula** alelnökkel az élükön, hogy kedélyes és kitünő vacsora mellett töltsék el az estét. Számos vendég a társaság részéről tartotta a megjelentek sorát. A helyiség csinos berendezésű és a csütörtök estén kívül esetleg más klub részére is kiválóan alkalmas találkozóhely volna.

— **A Magyar Kerékpáros Szövetség** központi elnöksége f. hó 17-én esti 8 órakor tanácsulást tartott, melynek részleteit a legközelebb lesz alkalmunk közzétenni, mikor a készülő hivatalos jegyzőkönyveket közlés végett rendelkezésünkre bocsátják. A gyűlésen jelen voltak: **dr. Korchmáros Kálmán** alelnök, **Ludwig Gyula** titkár, **Jasztrabszky Károly** jegyző, **Naschitz Rezső** pénztáros, **Steiner Hugó** ellenőr, **Mendel Béla** (Győr), **Strasser Ulrik** és **Menyei István** elnökségi tagok. Az új elnökség úgy látszik nagy penzumot végzett (úgy halljuk egy kis amateur kérdés is kísértett!), mert 8 órától reggeli 3 óráig folyt a tanácskozás. Fővárosi sportkörökben általános érdeklődéssel várják a történeteket — miután a szövetség elnöke elmaradt és az elnökségi tagok nagyobb része nem ment el a gyűlésre — leginkább azért, mert sokan **hivatalos** értesítést még nem kaptak arról, hogy mivé vannak választva s így a »lemondóknak« nincs tárgyuk lemondásra, a »megmaradók« pedig úgy látszik nagyjából még várakozó álláspontban helyezkednek. A gyűlésről a következő híreket vesszük: Ez idő szerint a szövetségnek nem lévén »kellő tőkés«, hogy alapszabályai értelmében hivatalos értesítést kiadhasson, egyelőre a **Magyar Kerékpáros** és a **Sport-Világ**ot választja hivatalos közlönyül olyképp, hogy a hivatalos adatokat díjtalanul bocsátja rendelkezésükre és azok azt teljes terjedelmükben közlik. A **Módl Lajos** rajza nyomán készült jelvény mintát kivétel tekintetében nem tartja kielégítőnek az elnökség és egy újabb **jelvénybizottsághoz** tette át a jelvény ügyét. A millenniumi versenyekre vonatkozólag elhatározatotott, hogy azokat teljesen a Millenniumi Sportbizottságra bízzák, melyben amúgy is képviselve van a szövetség. (Ezen a tájon merülhetett fel az amateurkérdés, melyről érdekes fejtegetések folytak.) A kormányhoz memorandum fog intézteni az útirend stb.-i ügyében. Ennyi »hírlék«, meglátjuk mennyire talál a hivatalos kommunikációkkal.

Hungaria. (Excelsior.)

A következő levelet vettük:

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Ma december 9-e van s én most olvasom becses lapjában, hogy az év vége alkalmából egy szép mellék-

lettel fogja meglepni előfizetőit. E melléklet valószínűleg sok érdekes dolgot fog tartalmazni a sport mindén neméről, engedje meg tehát Szerkesztő úr, hogy jelen soraimmal küldött cikket szíves közzététel czéljából becses figyelmébe ajánljam; nem valami érdekes ugyan, de az egyesületre jó hatással lenne e cikk megjelenése.

A sport fejlesztése érdekében tehát tisztelettel kérem közlését.

Fogadja stb.

Budapest, 1895. december hó 9-én.

Szilágyi József.

A Hungaria sportegylet.

»Látom, hogy a tisztelt olvasók egy része ökölbe szorítja kezeit és hallom czifránál czifrább megjegyzéseit és gúnyos nevéteit cikkek olvasása alkalmával, de azért mégis kimondom, a mi szívemen fekszik.

A folyó évben alakult egy új kerékpár- és vívó-egyesület **»Excelsior«** címmel, a mely a magas kerékpárnak óhajtottá viszaszerezni régi dicsőségét és e szép sportot továbbra is fentartani igyekezett. A törekvés e téren hiába való volt, mert minden fáradság daczára sem lehetett húsz magas kerékpárosnál többet megnyerni egyesületi tagnak, pedig sok kitünő magas kerékpáros van Budapesten, a kik szeretnének még ma is me - keréken járni, de hiába, **»nem divat«**, ma már mindenki alacsony keréken jár, a kezdők pedig nem mernek magason próbálni, mert félnek, hogy nagyot esnek, s csak azt látják, hogy magas, de azzal nem vetnek számot, hogy az alacsonyról rosszabb az esés, mert ha lassan megy a gép, az esetben a magasról nem számos az esés, ha azonban rohan az alacsony és hirtelen veszély van, a leszállás rendkívül veszélyes, mert a láb azonnal a földet éri, a gép rohanása pedig ily hirtelen meg nem fékezhető s ily módon az esés nem is annyira esés lesz, mint egy olyan eldobás a gép által, a melynek következtében könnyen baleset következhetik be. Másképp áll az a magas gépnél, ugyanis, ha veszély van, hirtelen ugorhatik le az ember, mert szabad a tér és jó magasan van a levegőben, vagy ha nem ugorhatik, egyszerűen oldalt dől gépével együtt, s itt nem következik be az elütetés, mert mire a láb a földet éri, a magas gép már egészen eldőlt s tovább nem törekszik. Gyakorlottabb magas kerékpározó veszély esetén egyet ugrik a levegőbe s gépe kiszalad alóla, maga pedig talpra ugrik és gépét elkapja.

Az alacsony gép divatba hozása visszaesés az e téren való haladás tekintetében, mert ha figyeljük a kerékpár keletkezését, igen könnyen meggyőződhetünk róla, hogy a Drais báró által feltalált földrugdalóhoz mennyire hasonlít, csak később lett belőle magas, s most ismét visszaesett. Az alacsony kerék hívei hivatkoznak arra, hogy a magas igen kényelmetlen és veszélyes, szóval félnek tőle. Hát hiszen elismerjük mi azt, hogy kényelmes az alacsony, azt is elismerjük, hogy szállítási eszköznek czélszerűbb, mint a magas, de e czélra mi ajánlhatunk még kényelmesebbet, pl. a zsölyeszéket és a stráfkocsit, ezek sokkal inkább megfelelnek az említett czéloknak. Ha sportot akarunk üzni, akkor ne keressük a kényelmet, hiszen ha úgy fogjuk fel a dolgot, a Montblancra mászó turistáknak is sokkal kényelmesebb volna, ha siklón másznának fel, nem kockáztatnák életüket; kényelmesebb volna továbbá a súlydobást is gépre bízni, de sok ilyen kényelmet lehetne keresni a sportban. A sportot kedvtelésből és egészségi (némelek pedig üzleti) szempontból, no meg azután néha pusztán henczegezésből üzük. A keréksportot a sportnak

Első Magyar Varrógépgyár-Részvény-Társaság Budapest.

„ADRIA“ KERÉKPÁROK

A LEGJOBBAK

Versenyeznek a legjobb külföldi gyártmányokkal.

Kaphatók minden elsőrangú kerékpár üzletben s oly helyekről, hol még nem találhatók, rendelések közvetlenül a gyárhoz intézendők.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

TRADE-MARK

kedvtelési és üzleti szempontjából bírálva: az alacsony kerék megfelel ugyan ép úgy, mint a magas, de már egészségi szempontból másképp áll ez, nézzük meg, hogy ül egy magas kerek, egyenes természetűessel, mint a huszár a lovon, s szemléljük az alacsony kereket (különösen némelyik), deli ifjú milyen szánalomra méltó alakká változik át, mihelyt a kerékre ül, úgy néz ki, mint egy nyomorék, háta púposnak, feje pedig vállalai közé nőttek látszik. Ilyen testtartás mellett azután hogy működhetnének jól a test szervezetei? A hát megfájdul, a tüdő szorul, a mell összeroncsolódik, sőt az áttétel következtében megnehezült hajtás a lábakat is kinozza.

Jól van, nem sikerült a magas kerékpár egyesület létesítése, mert 20 taggal egyesület nem szerepelhet, ennél fogva a már összegyűlt jó erőket felhasználtuk s országos általános sportegyesülettel alakultunk át, s régi címünket is eldobva: »Hungaria« Országos Sportegyesületté kereszteltek ki, fentartva minden tagnak azt a jogát, hogy járjon alacsony, magas vagy akár egy kerék, vagy ha tetszik, nádparipán s módot nyújtunk arra, hogy egyesületünkben gyakorolhatja minden tag a vívást, boxolást, lövést, úszást, mászást, korcsolyázást, birkózást, ugrást, futást, fényképezést, sakkozást, tornázást, szóval a sport és műkedvelői foglalkozás minden nemét, csupán a magas kerék érdekében kötöttük ki alapszabályainkban azt, hogy kerékpárversenyek alkalmával magaskerék futamokra is tűzendők ki díjak. Ne méltóztassanak tehát ellenem esküdni tisztelt alacsony kerek sporttársaim, a magas kerék mellett kifejtett buzgólkodásomért, hanem minél számosabban iratkozzanak be a »Hungaria« Országos Sportegyesületbe, igyekezzenek meggyőzni állításom helytelenségéről, s azt hiszem, én is nem sokára az alacsony kerékig fogok súlyedni, de ez csak önöknek válik majd hasznukra, mert ha állításom helytelen: kiderül az is, hogy ostoba módon keltem védelmére a fénykorát túlélt magas keréknek, s ha ezt mint ilyent is tudtam védelmezni: milyen lármát csinálhatnék a jobb és sokak által pártolt alacsony kerék mellett. Hogy ne kelljen sokat gondolkozni a beiratkozás felett: a következő hivatalos jelentést adom ki.

Az »Excelsior« magas kerékpár- és vívóegyesület átalakult, s újabb címe »Hungaria« Országos Sportegyesület lett.

Ez új egyesület célul tűzte ki a sport minden ágát kultiválni és fejleszteni az egész ország területén, s e célból mindazon városban vagy községben, ahol legalább tíz tag jelentkezik: fiókokat fognak felállítani. Az új egyesület alapszabályai már felterjesztettek a belügyminiszteriumhoz jóváhagyás végett.

Ezen alapszabályok igen eltérnek a megszokott kaptafától és sok eddig nem létező újítást foglalnak magukban. A többek között az egyesület választott bíróságára vonatkozó intézkedésben ki van mondva az, hogy a bíróság előtt az elintézendő ügyben szereplő egyének nevei titokban tartandók és azok számokkal vagy betűkkel helyettesítendőek s így a nélkül, hogy tudnák ki felett, titkos szavazattal mondják ki az ítéletet. Sok érdekes van benne, a ki óhajtja: olvassa el eredetiben.

Az egyesület helyisége Andrassy-út 50. sz. alatt (Oktogon-tér) Kronwinkler Antal vendéglőjében van, s címére szóló levelek ide intézendők.

Az egyesület védnöke dr. Wlassics Gyula valóságos közoktatásiügyi miniszter. Az új tisztikar következő egyénekből áll: Igazgatósági elnök: Szilágyi József, alelnök: B. Köpeczi Bócz József, titkár: Leopold Károly, pénztárnok: Deményi Jakab, ellenőr: Matheidesz Sándor, jegyző: Molnár József.

Intéző tanács-tagok: ifj. Sziberth Bertalan, Dolf Gyula, Prohászka Henrik, Kiss Dezső, K. Martonffy Imre, dr. Szirtes Alajos, Ujvári István, Szily Kálmán, Eisler Dezső, Seidl Ede.

Egyesületünk magas jövőnek néz elibe, mert jön az ezredéves országos kiállítás, a mely megnyílik 1896. május 1-én. E nagy napon mindazon tagjaink, a kik a reájuk kötelező 3 korona beiratási és 3 korona negyedévi tagsági díjat kifizetik: aranyszínű díszruhájukba öltöznek és testületileg felvonulnak a Gellérthegy legtetéjére és onnét éneklék Budapest Magyarország-Európa és a világ fülébe ezt a dízshymnust:

»Éljen a Hungaria Országos Sportegyesület«.

Szilágyi József.

Eddig a szerző, a ki nyilván nagyon sok jóakarattal és buzgóssággal pártolja egyesületét. Kívánjuk, hogy a »Hungaria« legyen az a nagy lelkes vezetői tenni óhajjék! Mi ezentúl is szívesen helyt adunk a »legifjabb« egyesület híreinek! Excelsior!

A »Hungaria« címet azért tettük e levél elé; mert a »Hungaria« című új egyesület igazgatósági elnöke Szilágyi József úr volt szívesen azt hozzánk intézni.

A »Hungaria« cím van hivatva arra, hogy a volt Magas kerékpár-egyesületnek »Excelsior« címet pótolja. A hazai sport mai fejlettségében ugyan ritkák az ily nagy hangzású címek, melyek ma már a pótkávé- és bajuszpedró-ipar privilegiumai; de ez bennünket nem gátolhat abban, hogy a fővárosi sportköröknek bemutatjuk új kollegájukat.

Szilágyi úr cikkét egész terjedelmében és szó szerint közöltük lellebb, s ebből fogják olvasóink megismerni az új egyesületet. Régi és új előitéletek fognak felhangzani, lesznek, a kik egy kissé mosolyognak is — de utóvégtére is hozzánk a sport fejlesztése nevében fordultak bizalommal — mi ennek a bizalomnak megfelelően tartozunk!

Bécs-Újhelyen keresztül Triesztbe — egy kerékpár-körút.

A »Hunnia« buzgó alelnökének szívélyes meghívása folytán vacsoránál ültünk Emil druzsámmal, az *Isten oltáránál* elnevezett kerékpáros raktárlajdonosával együtt. Összejövetelünk összefüggésben volt egy kerékpár-utazással, melyet másnap akartunk megkezdeni. Útunk irányán, mint rendszeren, még nem gondolkoztunk és most is azért ültünk össze hármascskán, hogy végleg elhatározzuk, hogy merre is utazzunk tulajdonképen. Kedves házi gazdánk, a ki mindenre jó felvilágosítást s útbaigazítást szokott találni, most is hamar véget vetett szilabizálásunknak s proponált útját egyhangúlag el is fogadtuk.

Másnap reggel útnak is indult a vállalkozó trió. Elöl Bláthy barátunk, mint legidősebb s legtapasztaltabb, méltóságtelesen hajtott a 80-as áttételű gépet, utána Eichhorn barátom »Atillá«-ján tartotta a tempót, nagyon ügyesen »pace maker«-nek használva vezetőnként. Jó magam pedig hátul kullogtam, legkisebb áttételű masinám lévén, s influenzám után lábadozván, kissé gyorsnak találtam a menetet.

Útunk a Városmajornál s a Zugliget felé vezető emelkedéssel kezdődött, ez a vezetőnk által előírt »pace«-ben felette alkalmas volt a dús reggeli megemésztésére, melyet előzőleg vettünk be kedves alelnökünk barátságos villájában.

Tata-Tóváros volt első célunk. Innen pedig Győr, Bécs-Újhely, Grác, Trieszten keresztül Fiuméba törekedtünk, hogy onnan esetleg Zágrábon keresztül jöjjünk haza: Budapestre. Azonban részint a rossz utak, részint pedig a szeszélyes október hónap eszéseiével hozzájárult programunk helyenkénti megváltoztatásához.

A Tata felé vezető rendes s ismert utakat mellőzve (lévén bennünk kalandozási s fölfedezési vágy), Nagy-Kovácsin keresztül Perbálnak tartottunk. N. Kovácsin is elég fárasztó s rossz az út, de onnan Perbál felé az út szemmel láthatólag s egész testünk által érezhetőleg rosszabb s rosszabb lett, majd pedig előtünk feküdtek a zajnáthi hegyek, melyeken át kellett kerekedni (a mit többnyire gyalog végzünk), hogy Perbál községbe jussunk. Az út egyik csúcsról a másikra vezet, a mi felette mulatságos. Folyton erdőben haladva, nem

igen bántuk a bosszantásig ügyetlenül épített utat, mely nem tudja megkerülni az egyes csúcsokat, hanem direkte nekiront. A legutolsó hegycsúcsnál, a mely úgy látszik az egész zajnáthi hegyek közt legmagasabban fekszik, egy tisztásra jutottunk, a honnan valóban gyönyörű kilátás nyílik mindenfelé. Ez némileg elégtétel volt az eddigi fáradságos útért. Tisztán láttuk magunk alatt elterülni Perbál, Tök, Zsámbék stb. falvakat elszórt házacskáikkal.

Miután jó ideig élveztük ezt a kilátást, leereszkedtünk immár az előtünk fekvő községbe. De nem ment ez oly szépen s simán, mint itt leírom; az út tele volt hányva sziklatörmelékkel, mintha csak az imént folytattak volna kemény küzdelmet a titánok óriásai.

Perbált elértek, onnan Kirva falu felé törekedtünk. Hejh! de ijedezve láttuk az oda vezető utat, mely már csak kocsvágás szélességgel bírt, s talán szekéren menve a gyengébb idegzetű ember tengeri betegséget kapott volna rajta, hát a szegény karikás turistának, milyen tánczot kellett volna járni, ha erre akart volna haladni. Soká csodáltuk az ú. n. emberi kéznek ezt a művét, s az emberiség elégedettségét, hogy ilyen útnak nevezett valamin közlekednek.

Lemondottunk arról, hogy a jámbor kirvai falusi népnek bemutassuk a kerékpár csodáját, s egyhangúlag elhatároztuk, hogy Tök és Zsámbék felé tartunk, a mi ugyan kerülő volt, de mégis járhatóbb s ismeretesebb útvonal. Most felhagytunk a felfedezési úttal s vígan haladtunk immár Zsámbék felé. Zsámbéket festőies szép romjaival csakhamar el is értük. Innen a biciklisták ismert nyugodtságával folytattuk utunkat Szomo, Gyermilyen keresztül Tarjánba.

A sok botorkálás után végre megkivántuk a pihenőt, a gyomor pedig végleg elégedetlenkedett s így betértünk a »nagy vendéglő«-be. Rozoga dűledező, kemény fapadokon helyezkedtünk el, miután fürkésző szemünk hiába keresgélték a puhább fajta ülni valót; de szélesebb a nyereggnél, és mint sokat járt turisták csakhamar belenyugodtunk a helyzetbe.

Enni valót kértünk. A mire láthatólag csodálkozva, hogy ilyet is akarunk, a kocsmáros szól: hogy »hozathatok szalámit, ha tetszik«. A szalámit, úgy látszik, az egész faluban keresgéltek, de dacára kőkemény voltának csakhamar, bekebeleztük. Mire kipihentük főleg a gyaloglást és éhségünk is le volt szalámizva, útnak indultunk. Tarján után erős hegy következett, melynek megmászására nem nagy kedvünk volt, Bláthy barátunkat kivéve, a ki ugyancsak bemutatta ez alkalommal is, hogy hogyan lehet 80-as áttételű gépen, hosszú s meredek emelkedéseket kitiporni, lévén gépén még eddig nem kedvelt s nem igen gyártott 8 1/2 cöllos hajtókája. A mi rendes 6 és feles tiprantyúnkkal persze meg se közelíthettük őt a hegymászásban s így leszálltunk paripánkról, kedélyesen csevegve haladva a hosszú emelkedés teteje felé, melyet úti társunk már-már el is ért.

A hegyre felérve hosszú lejtő következett jutalmul, mely szép vidéken vezetett keresztül. Baj falut elérve, vége szakadt minden bajnak, jó útra értünk s láttuk valahára Tata-Tóváros, mely ezen oldalról közeledve, gyönyörű látványt nyújt.

Eddig 72 kilométert tettünk, mely ezen a nehéz úton felért háromszor annyival is.

Tatán, Bláthy barátunk kedves atyja házában, hol már több ízben is igen szívesen üdvözöltettünk és fogadtattunk, kellemesen töltöttük el a nap még hátra levő részét.

A vacsoránál elhatároztuk (addig tartott, hogy hétszer annyit határozhattunk volna), hogy Győrtől Sopronig nem bíznunk az út jóságában, ezt a részt vonattal tesszük. Tényleg kár is lett volna a mi rosszabbnál rosszabb utainkon az időnket vesztegetni, mikor a bécs-trieszti jó út állt előtünk.

Én, a ki már több ízben jártam a külföldi s ausztriai jó utakon, rendszeren Bécs vagy Gráczig vasutat használtam, miután a tapasztalat vitt en-

WEINER MÁTYÁS
Andrássy-út 3. sz.

Uraim és hölgyeim! Athléták, kerékpárosok, lawn tennist játszó, evezősök és uszók!
Önöket meg fogja lepni elegáns sport-dívatezikeim olcsó ára.

gem arra, hogy vesztett idő több napot előzőleg elfecsérelni az ismert rossz utakon, midőn szebb tervek várják az embert.

Hazánkban Erdélyt és felső Magyarországot kivéve, kevés a jó út és sokszor csak kényszerből karikázunk, ha nincs annyi időnk, hogy távolabbra mehessünk jó utakra.

A második nap reggelén szép időre ébredtünk. Tervünk szerint tehát Győrig kellett délelőtt 11 óráig jutnunk, hogy elérjük a bécsi gyorsvonalat. *Tata, Bábolna, Győr* 61 km. s kedvező úton játék lett volna a kitűzött időig ott lenni. Ezen terv kivitele azonban inainkat ismét erős próbára tette, úgy hogy mindinkább beláttuk mennyire bölcs volt azon elhatározásunk, hogy Győrtől végre a vasutat vesszük igénybe.

Tatáról Kőcs helységig meglehetősen jó út volt, s mi már előre örvendtünk a reánk váró élvezetes utazásnak. Rövid élvezet volt ez, miután az idő szárazsága folytán, Kőcstől mindig rosszabb lett az út. *Bábolna* körül pedig majdnem járhatlan s így a mezőn mentünk.

Mind ennek tetézésére orkászzerű szél keletkezett, mely annyira hátráltatott az előrehaladásban, hogy már-már feladtuk a reményt, hogy Győrt a kellő időben elérhessük; ekkor felváltva »pace maker«-eskedtünk s versenyszerű tempóban törekedtünk az erős ellenszél dacára előre. Ilyenkép nagy nehezen megütöttük a rekordot s 11 óra felé porosan, izzadtan döcögöttünk a győri kövezeten az indóház felé. Győrben lévén végre, legalkalmasabbnak találtuk az összekötöttést, ha a *Bécsről* 20 km.-nyire fekvő *Grammat-Neusiedlig* váltunk jegyet. Az étkező kocsiban elhelyezkedtünk, a vonat megindult s mi ugyancsak hozzá láttunk az ebédeléshez. Az ablakon keresztül élveztük az előttünk elhaladó panorámát. Nem valami elragadtató látvány volt a vidék, melyet a vasút keresztül szel, s csakhamar beleuntunk a vidék szemlélésébe s teljesen az asztalra szántuk egyedüli figyelmünket. A jó hosszú ebéd után azután észrevettük, hogy közeledünk az ausztriai határt képező *Lajtha* hegységhez. *Bruck a/L.* volt az utolsó magyar állomás és ezt elhagyva osztrák területre jöttünk. Különös (de sajnálatos dolog Magyarországra nézve, hogy be kell vallani), hogy alig lépi át az ember a határt, az utak szemlátomást javulnak. A kitűnő minőségű utaknak látására alig tudtuk már bevárni, hogy kiszállhassunk, annyira izgatta ügynevezett bicyclista érzékeinket ezen látvány. Délután 2 óra felé izgatottságunk véget ért, a kalauz elkiáltotta magát, hogy »*Grammat-Neusiedl* aussteigen«. A gépeket átvéve, az állomásfőnök roppant érdeklődött utánunk s mindenféle kérdéssel zaklatott. Különösen *Bláthy* barátunk masináját nem tudta eléggé csodálni az érdekes felszerelése miatt.

Tényleg volt is azon mit nézni. A legnagyobb laikus is rögtön ahhoz a masinához ment, hogy meglekintse.

Először a masina teljesen fekete volta tűnik fel, nincs nikkelezve rajta semmi, csakis a nyereg tartó rúd, mely a ki- és be-, vagyis a lejjebb meg feljebb állításnál nem is viselhetné el a fekete emailrozást. Azután a 80-as áttétellel járó nagy fogaskereket takaró láncvédő ötlük a szemébe az embernek, mivel sokkal nagyobb a rendes lánc-toknál. A nyolecz és feles hajtóka szintén feltűnő.

A portmentesen záró perselyeket bicyclizhez értő észreveszi rögtön. Úgyszintén a rendestől egészen eltérően görbített kormányrúd különös formát kölcsönöz a gépnek. A cyclometer, mely a kilométereket mutatja, igen egyszerű szerkezettel feltűnő; pontossága az eddig látott közönségesen használtakat felülmúlja.

EXNER KÁROLY

MŰVÉSNÖK

Budapest, IV., Kalap-utca 22. sz., II. em. 22.

Az érem-szaktanárnak a bécsi akadémián és Párisban kiképzett egyedül budapesti képviselője ajánlkozik a t. sport-egyleteknek díj-érmek és egyéb művészneműk elkészítésére.

Ajánlások: a Magyar Athletikai Club, a M. Uszó-Egyesület, a Hunnia M. B. C., a Budai Kerékpár E. stb.

Van a gépen tempómérő is, mely minden pillanatban kimutatja, hogy egy óra alatt hány kilométert csinálna az illető, ha azzal a sebességgel haladna egy óráig.

Ezeket kívül még sok kisebb czélszerű igazítás tűnik fel a gépen. Egy szóval, tökéletes és észszerűen felszerelt egy masina!

Miután a grammat-neusiedli állomásfőnök ki volt elégítve, *Bláthy* úr rövid, de velős magyarázatával egy német »All Heil« üdvözléssel az állomásról kifelé mentünk.

Borus, szeles idő volt, néha cseperészett is egy kicsit, de a jó utak elfeledtették velünk a zord időt s vígan hajtottunk *Bécs-Ujhely* felé. A kilométerek szokatlan módon repültek egyik a másik után. A szél s az erős tempó következtében egyszerre *Bláthy* barátunk borsisakja nagy ívben repült le a fejről s messze a szántóföldekre ereszkedett le, gazdájának kellemetlen sétát okozva a buczkák között.

Unter-Waltersdorf, Pottendorf és *Ebenfurth* helységeken keresztül karikázva, a bicyclisták számára való figyelmeztetési táblák tüntek fel nekünk, melyek a helységeken való gyors hajtást, este pedig a lámpa nélküli hajtást tiltják. Hej, mikor leszünk mi is már intve gyors hajtás miatt? bezeg a mi utaink az nem is lehetséges.

(Folytatjuk.)

A fővárosi sportközönség kedvenc mulatóhelye újabban

HÜTTNER LAJOS

borkereskedő

bo dé g á j a.

Fő-üzlet: VI. ker., Teréz-körút 10. sz.

Fiók: VII., Wesselényi-utca 33. sz.

Bor poharainkint.

Hideg buffet.

REFORM KÁVÉHÁZ

BUDAPEST

Alkotmány-utca 16. sz., Koháry-utca sarok.

Egész éjjel nyitva tartatik.

A budapesti sport-körök találkozó helye.

Buffet, valamint mindennemű kávéházi italok. A legjobb billárd-asztalok és téli kuglizó.

A téli kuglizó, társaságok részére, előzetes megbeszélés után meghatározott napokra fentartatik.

Összes bel- és külföldi lapok. — Telefon 780. sz. Telefon Hirmondó.

LEDERER BERNÁT

férfi-szabó

Budapest, VII., Erzsébet-körút 52. szám

(a Grand Hôtel Royal átellenében).

Nagy választék angol és francia szövetekben.

Mérték utáni megrendelések gyorsan eszközöltenek.

MAGASIN FRANÇAIS

Budapest, koronaherceg-utca 2. sz.

Ékszer gyári raktár

dús és válogatott készlet francia ékszer utazásokban, úgyszintén valódi arany és ezüst ékszerekben urak és hölgyek részére.

Párisi legyező gyári raktár.

Sportegyleti tagoknak 10% engedmény.

Forster Jenő

Budapest, VI., Teréz-körút 4.

A „Nemzeti kerékpár-egylet” szállítója.

Szolid, elegáns és olcsó

Dress,

férfi- és fiúruha.

A berlini sport- és ipar-kiállításon nagy arany-éremmel kitüntetve.

ATHLETIKA. TORNA.

Klub-krónika.

Budapesti Torna-Club 1885. Club-helyiség Markó-utcai állami főreáliskola. Alakult 1885. Díszelnök: Hieronymi Károly. Elnök: gróf Hadik-Barkóczy Endre. Másodelnök: Dr. Otto József. Alelnök: Bundsmann Jenő. Titkár: Kankovszky Vilmos. Pénztáros: Iszer Károly. Ellenőr: Effenberger Károly. Szertáros: Weinwurm Antal. Művezető: Iszer Károly. Vivőmester: Arlow. Rendes tornaórák minden kedd, csütörtök és szombat esti 6—9 óra között. Beiratási díj és jelvény 6—9 ft. Alapító díj 100 ft. Pártoló tagdíj évi 5 ft. Működő tagdíj évi 10 ft.

A Budapesti Torna-Club választmányának f. hó 17-én tartott ülésében felvették: Reichenberg József, Szilágyi Sándor, Bilek Károly és Posky Vilmos rendes tagokká, Lindner Ernő növendék taggá. A tél folyamán havonként egy-egy házi verseny fog rendezetni.

Magyar Athletikai Club. 1875. Club-helyiség VIII., Esterházy-utcai Nemzeti lovarda. I. emelet. Elnök: Andrassy Géza gróf. Alelnök: Dr. Gerenday György, ifj. Széchenyi Imre gróf. Titkár: Dobák Emil. Pénztárnok: Gábor Endre. Ellenőr: Grum Iván. Művezetők: Halász Zsigmond, Zsinger Árpád. Athletikai trainer: H. Perry. Clubórák: Vívás és box szerdán a Szentkirályi-utcai helyiségben, athletika naponként a nemzeti lovardában. Tagdíj: alapító tagok: 250 ft, működő tagok: 30 ft, egyetemi hallgatók és egyes év önkéntesek 20 ft. Egyleti értesítő »M. A. C.«

Magyar Testgyakorlók Köre. Alakult 1888. Club-helyiség V., Markó-utcai áll. kath. főgimnázium. Elnöki állás jelenleg betöltetlen. Alelnökök: Dr. Hirschfeld Antal, Dr. Tedesco Lajos. Titkár: Steiner Hugo. Másodtitkár: Weisz Ármán. Jegyző: Gruenbaum Ferencz. Pénztáros: Freund Sándor. Ellenőr: Réthy Ferencz. Szertáros: Tedesco Árpád. Művezető: Volerai Boekelberg Ede. Club-napok: Kedd, Csütörtök, Szombat. Vivő-órák 7—8. Rendszeres torna 8—9. Csatangolás 9—9 1/2. Beiratási díj 2 ft, jelvény 1 ft, havi tagsági díj 1 ft. Egyetemi és műegyetemi hallgatók nem fizetnek beiratási díjat. Alapító tagság 100 ft. Pártoló tagság 6 ft. Club-kávéház Berger Leó kávéháza Erzsébet-körút 58. sz.

Megint csak az egyetemi ifjúság!

Újra az! Hivatalos kijelentést hallottunk, hogy a kolozsvári egyetemmel kapcsolatban rövid idő alatt lesz testgyakorló terem, de hallottuk azt is, hogy a budapesti egyetemmel kapcsolatban előre nem látható időben fog hasonló intézmény létesülni.

Előttünk igenis Oxford és Cambridge áll — Budapest Kolozsvár! Arról álmodozunk, de vég-cél gyanánt.

Első a mit sürgettünk e lapok hasábjain: testgyakorló terem, versenypálya és testgyakorlati oktató, atletaképző-mester az egyetemi ifjúságnak!

Fáj, hogy egyéb dolgaink mellett buzdító írásnál és szónál többre időnk s erőnk nem jut, de elégtétellel látjuk, hogy a »*Journal des Debats*« cikke, hogy *Manserrier*-nek a francia »*Union des Sports-Athlétiques*« titkárának könyve igazat ad nekünk.

Köszönet »*M. H.*«-nak, hogy vele megismer-tetett s ez ügyben újból is tollforgatásra indított.*

A Megváltó születésének évfordulója legalkalmasabb megváltó eszmék propagálására. A karácsonyi szám jó alkalom e dologról írunk.

Ime tehát! Az a magyar ifjúság, mely jövőben a nemzet szellemköltői vezére lesz, melynek magán- és közéletben észlelt példaadását követik a kevésbbé művelt néposztályok 18 éves korában testi nevelését illetőleg teljesen magára hagyatik!

Addig gondoskodnak róla állam, szülők, felekezetek, ellátják testi és lelki szükségüket. A testi nevelés terén az újabb áramlat folytán lassan alig lesz kívánni való a középiskolákban! De a

* L. Sport-Világ 41. sz. »Egyetemi athletika Franciaországban.«

MÜLLER DÁVID

az ismert tornász és bicyclista

kerékpár-raktára

Budapest, VI. ker., Teréz-körút 7.

Elismert kitűnő angol és német kerékpárok és alkatrészek, tricótok, vivő keztük. Elsőrangú javító-műhely. Saját kerékpár-iskola. — Vevőknek ingyen oktatás.

mint az egyetemre, vagy jogakadémiákra kerül, teljesen magára marad.

Magára abban a korban, midőn vére ellene lázad, midőn emésztő szervenélveinek erejével szemben edzett testére-lelkére egyaránt szüksége van; midőn a jellem fejlesztés első korszaka kezdődik, midőn a családi szentélyben anyai befolyás révén benne gyökeret vert, egészséges élet nézeteket, társadalmunk nyughatatlan útvesztő tévelyei ostromolni kezdik!

Az ellenálláshoz, a kitartáshoz nem szokott test könnyen enged, az élvek és semmittevés, a kissé fáradtsággal járó edzésnél és munkánál kapósabbak! »A lélek kész ugyan, de a test erőtelen!«

Mily kevés perzent képes testedző egyesületekbe iratkozni anyagi eszközök híján, s mily kevesen iratkoznak be, a kik képesek, s mily kevesen veszik igénybe ez egyesületek által nyújtott alkalmakat, ha beiratkoztak is.

Való, hogy az államnak főkötelessége itt gyökeresen segíteni és a főiskolába a rendszeres testedzést bevezetni.

De addig is, míg ez elkövetkezik, pedig ki tudja, mikor lesz? lendítsen a dolgon a társadalom!

A két egyetemi városban — és a jogakadémiák székhelyén gondolom — mindenütt van, egy-két testedző egyesület (nevezzék bár athleta-, torna- vagy vívőegyletnek), melynek tagjai közt jelentékenyebb számmal vannak egyetemi (jogakadémiai) hallgatók.

Első lépésként tegyék meg ez egyesületek oly módon, hogy egyetemi vagy akadémiai hallgató tagjaik számára először saját körükön belül rendezzenek bizonyos testedzési nemekben oly versenyeket, melyekben csakis egyetemi hallgatók vehetnek részt. Egy ugyanazon városban a különböző egyletek, vagy a különböző városokban székelő hasonló egyletek lépjenek közös megegyezésre az iránt, hogy a fenti eljárást követik, s bizonyos idő múlva egyetemi vagy akadémiai hallgató tagjaikat egy bizonyos testedzési nemben közösen kijelölendő helyen, esetleg felváltva egyik, majd másik helyen közös versenyekre bocsátják.

E versenyeken az egyletek közös költségen a résztvevő győztes hallgatóknak díjat tűznek ki, esetleg ily díj kifizetésére a kultuszminisztert felkérlik.

Igy lehetne közös versenyre bocsátani a kolozsvári és budapesti egyetem polgárait egymással, a vidéki jogakadémiák polgárait egymással.

Ily módon társadalmilag lennének megalapítva a főiskolai ifjúság legalább egy részének versenyei — az olympiai versenyek — úgy a mint a középiskolai ifjúság versenyei államilag szervezve vannak.

Ezzel elérnének az a fontos cél, hogy az egyesületekbe iratkozottak közül többen edzenék elhanyagolt testüket és többen iratkoznának be tagokul a kívül maradtak közül.

Meg kellene pedig kezdeni a dolgot a budapesti magyar athletikai klubnak és a kolozsvári athletikai klubnak, még pedig mindjárt most a millenáris nemzetközi vívőverseny alkalmából, hol egy külön pontba kellene felvenni a verseny intézőinek a budapesti és kolozsvári egyetemi hallgatók kard-, esetleg vívő-vívás versenyét és e verseny győztesei számára külön díjakat állapítani meg, melyet most úgyis az állam adna!

A vívás leginkább elterjedt az egyetemi ifjak között. Ez leginkább fog a versenyre résztvevőket toborozni.

A mag így könnyen el lesz vethető, s ha egyszer kikelt, megfogjuk érni, hogy a makkocskából tölgyfa lesz és ki fog derülni, vajjon Oxford—Cambridge—Kolozsvár—Budapest—álom volt-e csupán??

Vidant consules!

Boldog ünnepeket!

Budapest, 1895. november végén.

Dr. Andor Endre.

Díszturnák.

Magyar specialitás, hogy a mi valamire való díszturna — legyen az díszes tornázás vagy tornával díszített viadal — azt a karácsony előtti időben a »sportív« első negyedében tartják meg. Legtöbbnyire szeptember elejétől fogva folynak az erre való készülődések, és negyedfél hónap — tudja mindenki — vajmi kevés idő, hogy tanulhassunk, gyakorolhassunk.

Igaz, hogy a farsang is veszedelmes ellensége a szorgalmas gyakorlatnak, de talán mégis az a főindok a sietségre, hogy karácsonyra mintegy jutalommal akar kedveskedni az illető egylet tagjainak. Ez ma már általánossá vált. Nincs is sportegyleti tag, a ki »díszturnájára« büszke ne volna és tényleg tapasztaltuk, hogy ebben a kérdésben kritikákra legkényesebbek az egyesületek. Pedig ép az idő rövidsége miatt általános a szokás, hogy könnyebb fajta összgyakorlatokat és oly tornázást mutatnak be, melyben a tagok régenről a legjáratosabbak. Kivétel az idén a Magyar Athletikai Club, mely a tornát nem mutatta be eredménykép, hanem egyszerűen mint egy téli viadal kiegészítő részét.

Nekünk a téli díszturnákra kritikát kellene mondanunk s nagyon meg van az említett körülmények által nehezítve feladatunk. Ha a díszturnára való készülés akadályait tekintjük, bátran mondhatjuk, hogy egy egyesület kitűnőségének kritériumát nem a díszturna képezi. Nem egyéb az szépen kiállított bizonyítványnál, hogy »egyáltalán létezzünk« és csak az előforduló versenyek mutatják be az illető kör produktív erejét. Felvonulásokban, fokozatos gyakorlatokban, mintacsapatokban ott látjuk, kevés kivétellel a régóta ismert arczokat, az egylet crackjait; kik

mellett néhány sokat ígérő újoncz próbálkozik. Jövőre már ezek is régiék és az a bizonyos állandó embertömb gyarapodott vagy megfogyott a körülmények szerint.

Ezzel szemben az idén nagyon örvendetes képet nyújtottak a versenyek eredményei. Itt valóban az elmúlt sportévről számoltak be az egyletek; mert számos új nevet halítottunk, sok új arczot láttunk — ezek a testgyakorlások kis »treffer«-jei, melyekről reméljük, hogy bőven fognak kamatozni.

Az idei díszturnákon — egy-két kivétellel — mindenütt feltűnt, hogy egy hanyatlófélben volt sportnem, a birkózás ismét ápolásra, kedvelőkre talált. A küzdelmek és eredmények oly gyönyörűek voltak mindenütt, hogy kimondhatjuk: a birkózás ma Budapesten ki van tűzve a napi-rendre. A kardvívás mellett a birkózást tartjuk a legmagyarabb sportnemnek, melynek régen volt ellenségei ma már gymnáziumi ifjakat birkóztatnak s elismeri mindenki, hogy a birkózásnál általánosabban fejlesztő testgyakorlat alig létezik. Hogy mi ép a birkózást emeljük ki, annak indoka abban rejlik, hogy a birkózás legideálisabb formája az egyszerű embersportoknak.

A sport folytonos ideális célú küzdelem a testi tökéletességért — a leghelyesebb fajtája tehát, a legjobban elismert és legrégebb is, csak olyan lehet, melynek még a gyakorlása is folytonos küzdelem. Senki sem fogja tagadni, hogy a vívásnál és boxnál is jobban a birkózás felel meg e definíciónak. Jól mondja Dobák barátunk, hogy a sportban maga a küzdelem az ideál és mi legközelebb jutunk ez ideálhoz, ha sok és tökéletes ez a küzdelem. A birkózás fogalma kizárja, hogy egyedül, küzdelem nélkül gyakorolhassuk — kívánhatunk hát az ember természetének megfelelőbb sportnemet, vagy mondjuk: testgyakorlást? Az emberiségnek ez a legelső sportja nálunk új és lelkes hívőkre talált és itt két nevet Tatich Péterét és Réthy Menótiét kell felemlítenem, a kik a 95-iki szezonban is a maguk példájával, buzditásával és tanításával sokat járultak ahhoz, hogy az új hívők nagy számáról referálhassunk ma.

Ha örvendetes jel az is, hogy az idei díszturnák befejezte után mindenki érzi, hogy törvényekre és szabályokra van szükség, melyek úgy az egyes menetek, mint a tömeges birkózások igazságos elbírálására adják az alapot, akkor az itt-ott felütné apró gondtalanság ne vonja el ifjainkat ideáluktól. Fővárosi egyleteink elég jó barátok ma ahhoz, hogy közös akarattal egy általános mérkőzés szabályait könnyen felállíthassák — sőt magát a mérkőzést is sikerrel megrendezhessék s akkor, kedves birkózóm, nektek virrad! M. A. C.; B. T. C.; M. T. K.; Önöké a szó! Mi pedig referáljunk az egyes ünnepelekről.

Alapított 1864.

PACHOLEK KÁROLY,

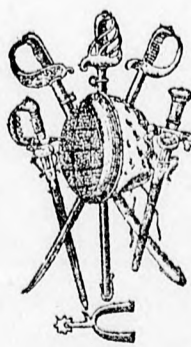
Első magyar oldalgyevert- és vívőfolszerelési gyár

VIII., Balassa-utca 5. sz.

Gyári raktár: IV., Koronaherceg-utca 10. sz.

A cs. és kir. hadsereg, valamint a m. kir. honvédség tisztái és legénységének kardjainak és vívőszereinek szállítója.

Ajánlja gyárának kitűnő készítményeit: kardok, török, vívőkeztük, fej- és testvédek. Valódi francia és olasz kardok és vívőtörök.

Arany- és bérmentve ingyen. Javítások jutányosan.

Felhívjuk a tisztelt sportközönség figyelmét 450 m² nagyságú kerékpár-iskolánkra, melyet használatra bérbe adhatunk. A terem alkalmas vívőteremnek vagy más sportág művelésére s még néhány szabad este lefoglalható. A hidegek beálltával a terem kívánatra fűtve lesz.

Tisztelettel

G. Kretzmar és Társa

Budapest, Főszef-körút 36.

WEINER MÁTYÁS
Andrássy-út 3. sz.

Divatruházam különlegessége valamennyi
SPORTDIVATCZIKK legutóbbi UJDONSÁGAI.

— A Magyar Athletikai Club folyó évi december 8-án (vasárnap) délután tartotta meg *»téli viadalát«* a Budapesti Torna-Club és a Budapesti III. kerületi Torna- és Vívóegylet tagjainak közreműködése mellett. A M. A. C. vezetői sikerült kísérlete volt ez arra nézve, hogy rendes téli ünnepélyt rendszeres viadallá alakítsa s ez okból megkísérelte a belépti díjak behozatalát is, mely újítás nem gátolta, hogy ép akkora díszes közönség töltse be a Nemzeti lovardát, mint az előbbi években. Ezzel szemben feltűnt a »Nemzeti« és »Budai« tornaegyletek távolmaradása, mely az előbbi évek tömeges részvételével erősen kontrasztált. Az »Ó-Budaiak« csinos új dresszükét ez estén mutatták be először és a lovon tornáztak, a B. T. C. ezúttal átengedte kedvenc szerét: a nyújtót az »Athletika«-nak, kik közül különösen a legifjabb tagok tündek ki e színen. A benyitó csiga-felvonulás után a vendég-egyletek lovon, a M. A. C. tagjai pedig nyújtón és körrótában mutatták ügyességüket.

A program második pontja volt a *Gyulai testvérek, Habesser Károly és Kobler György* által bemutatott csoportos mutatvány (Reigen) kerékpáron, mely csinos fordulataival és pontos kivitelével általános tetszésben részesült. A M. A. C. eme csoportos mutatványával jó példakép jár elől kerékpáros egyleteink számára! kibővítvé és szaporítva, ime itt van, hogy mit műveljen a télre »befagyott« biciklista!

Az ezután következett *ökölvívás-verseny* jámbor affairs volt a tavalyi izgalmas órához képest. A versenyzők összeállítása súly szerint történt Minden küzdelem két 3-3 perces és egy 4 perces roundra (összesen 10 perc) volt megállapítva és »kevesebb«-ra ment. Minden egyes pár győztése bronz-éremet kap — a győzteseknek (különben nem kötelező) küzdelmére ezüst-érem és tiszteletdíj volt kifizetve. Dr. Andor Endre, dr. Dani Vilmos bajnok és dr. Székely György számlálta a voltokat. Mindössze négyen neveztek a M. A. C. kebeleiből. Ezek egyike visszalépett a verseny kezdete előtt, úgy hogy csak Antunovics Lajos, Bedő Béla és Porteleky László állottak ki. Antunovics Lajos Bedő Béla felett igazatibb incidens nélküli győzelmet aratott, annál nyugtalanabb volt a nézőközönség, mikor Antunovics Porteleky Lászlóval szemben állott a körbe. Antunovics könnyű súlyával erős előnyt adott hatalmas ellenfelének és a laikusok közt sokan voltak, kik helytelenítették a küzdelmet már azért is, mert Porteleky nem boxolta le saját roundját és így teljesen pihent is volt. Antunovics felesleges vereséggel fizette meg azt az óhaját, hogy a küzdelmet az ezüst-éremért folytathassa; mi pedig azt a benyomást nyertük, hogy egy exabrupto bevett match tanúi vagyunk, melyben az egyik fél semmit sem ajándékoz előnyéből. Antunovicsot gyönyörű tiszteletdíjjal jutalmazta meg az egyesület buzgóságáért, míg Porteleky Lászlóé lett az ezüst-érem.

A *boxverseny* izgalmai után ugyancsak jóleső örömmel fogadták a Gyulai fivérek biciklizmüvészetét. Sok artista megirigyelné azt a könnyedséget és biztonságot, melylyel ők a műkerékpározás legszebb trickjeit bemutatják. Kedves típusai ők a M. A. C. téli ünnepélyeinek és bizony kiérdemelték a Club által adott szép emléktárgyakat. Az idén a monociklizés minden fajtáját bemutatták amúgy is bő programjuk bővítéséért. Egy kissé nagyobb aplommal adhatták volna nagyon nehéz mutatványaikat — de szerénységüktől az ilyen nem telik!

A 300 méteres sikversenyre (úgy illik az egy Athletikai Clubban!) érkezett a legtöbb nevezés. 16 nevező közül 9-en álltak a starthoz; Fekete Béla, Manno Leonidas, Oláh Géza, Paukovics Ernő, Stankovics Szilárd, Záborszky Pista és Zachár István a M. A. C. tagjai közül, a társ-egyletek részéről pedig egyedül Tatay Ákos a III. ker. Torna- és Vívó-Egylet tagja állott ki.

Élénk érdeklődéssel várták a fővárosi sportkörök ezt a versenyt. A M. A. C. kitűnő angol trainer mellett készült erre a versenyre, vajjon mit fog produkálni? Zachár István feltétlen győzelme mellett is kevés alkalmuk volt a

M. A. C.-istáknak trainingjük eredményét megmutatni. A 300 méteres táv úgy volt megállapítva, hogy a 60 méteres lovarda hátulsó homloka felül mintegy 5 méterre a faltól (iránynyal a fal felé!) volt a startvonal — tehát kitűnő angol startjuk, mely az első pillanatban 10-15 méterig ellenállhatatlanul ragadja a versenyzőt, a falhoz való nekifutásnál abszolúte nem érvényesült. Az első előfutamban azonkívül a starter hibás magyarázata következtében a versenyzők — Tatay Ákos kivételével, 2 fordulással előbb állottak meg s így Tatay tényleg saját elővigyázatának köszöni az előfutamban győzelmét. A második előfutamban Zachár, Záborszky és Stankovics Szilárd közt erős küzdelem folyt. Az utóbbi a trainer nagy örömeére egészen stilszerűen futott — de Zachár fölényét lerontani nem bírta.

Zachár István került ki a döntőből is győztesként.

A rúdmagasugrás előtt még egy kis derült-séget keltő labdajátékot mutattak be football a M. A. C. tagjai, azután megkezdődött ez a verseny, ezúttal »félangolosan«, a mennyiben a talajjal egy színben levő lapos deszkáról ugrottak el a versenyzők. Hat nevező közül Donhoffier Szilárd, Penninger Antal a M. A. C. tagjai és Szogy Béla, Fennesz József a B. T. C. tagjai vettek részt a versenyben. Előbb Penninger, később Fennesz dobták le a pálcát és nem versenyeztek tovább, úgy hogy Szogy Béla és Donhoffier közt maradt a verseny. Szogy még a M. A. C.-ban is favorit volt, de láthatólag kényelmetlenül érezte magát rúdjával a szokatlan talajban. Donhoffier Szilárd végre 282 cm. magas ugrással győzött.

Ezután következett a 220 m. gátverseny hét gáttal, melyben Szokoly Alajos nagy fölényvel győzött Penninger Antal és Lipthay Béla felett.

Moraj és zsbongás következett most. Jön a birkózás! Nyugtalan versenyzők és izgatott tagtársak sűrűn; úgy látszik elfelejtették, hogy súly szerinti a birkózás; mert vagy »Athletika« vagy »Torna-Clubot« emlegetnek. Annyi tény, hogy főleg ez a két egylet nevezett és így a küzdelmeknek ez az oldala is előtérbe nyomult. 14 nevezés még nem volt magyar amatőr-birkózásban együtt s a Magyar Athletikai Club, mely a propozíciók kiadásakor nem gondolt ennyi résztvevőre, kénytelen volt a versenyzők nagy száma miatt, előtte való napon előbirkózást tartani, melyre ugyan meghívta a klubján kívüli nevezőket is, de azok a propozíciókra hivatkozván, nem jelentek meg, így csak a saját tagjai közt döntött el néhány előbirkózást. Zlinszky István, Höberth Arzén és Becker Zoltán kerültek ki, ez egyes roundra kitűzött bronz-éremmel kitüntetve, az általános versenybe. Két súlycsoport szerint voltak osztályozva a birkózók, t. i. 73 kilón aluliak és felüliek. Az egyes súlycsoportok győztesei számára egy-egy ezüst-érem volt kifizetve, arra az esetre pedig, ha a két súlycsoport győztese is birkózna (a mi azonban kötelező nem volt), akkor ezen küzdelem győztese tiszteletdíjat nyer. A birkózás francia módszer szerint, legfőljebb 5 percig folyhat.

A nehézsúlyúak közül Bauer Rezső (Budapesti Torna Club) és Burg Kornél (M. A. C.) volt az első pár. Bauer, bár kezdő még, igen jól iskolázott birkózó, vehemensen támad, de Burg nagy súlyán megtörnek cselgóságai s az első kemény küzdelem eredménytelen marad.

A pihenő utáni második round ismét eredménytelen és csak a harmadik roundban sikerül Bauernek Burgot két vállra dobni.

Beker Zoltán (M. A. C.) és Pesky János (B. T. C.) a következő nehézsúlyú pár. Mindkettő rutinírozott birkózó és szintén két 5 perces roundot vívnak eredménytelenül, mire Beker, ki már előtte való nap bronz-éremet nyert, visszalép.

Tóth Jenő (M. A. C.) és Gräfl Károly (Magyar Úszó-Egylet) a harmadik pár. A fiatal Gräfl (különben kitartó úszó!) nagy szívósságot tanúsít és ezzel ellensúlyozza iskolájának a fogyatkozásait. A nálánál sokkal gyakoroltabb Tóth Jenő — kit hevesen támad — három, egyenként 5 percesnyi erős round után végre legyőzi őt.

A legszebb és legérdekesebb küzdelem valamennyi közt Antunovics Lajos (M. A. C.) és Gillemot Ferencz (B. T. C.) a két könnyű-súlyú krack birkózása volt. Antunovics kész birkózó, Gillemot pedig erővel és szívóssággal pótolja azt a csekély különbséget, melylyel Antunovics rendkívüli ügyességével előnyben van felette. Első roundjuk nem vezetett eredményre, de szebbnél szebb részletekben bővelkedett. Gillemot volt általában a támadó. Ismételt küzdelem után végre Antunovics földre teríti Gillemot-t és a jury legyőzöttnek deklarálja az utóbbit — dacára Antunovics kijelentésének, hogy Gillemot-t csak egy vállra tette s dacára annak, hogy a küzdelemben illetően nyert bronz-éremet sem fogadja el.

Bauer Rezsőt (B. T. C.) Zlinszky Istvánnal (M. A. C.) állították össze, hogy a nehéz súlyúak ezüst-éremért küzdjön vele. Bauer, ki mögött a Burg 93 kilójával való muuka volt, nem bírt Zlinszkyvel, ki vele legalább is egyforma erős és ezúttal nem birkózott még. Bauer görcsös lábbal véd és mihamar feladja a versenyt.

Höberth Arzén, a M. A. C. jóhírű birkózója, ma nem vágyik dicsőségre és a kiállott Beker példáját követi; úgyszintén Antunovics. Pesky pedig nem tudván, hogy a birkózás folytatva lesz, felöltözött.

A már ingadozó Tóth Jenőt pedig csak Zlinszky öntudatos, biztos fellépése, melylyel a birkózás folytatásához ragaszkodott, bírja rá a maradásra. A különböző csoportok ilyenformán egyedül fenmaradt két viadorja küzdött az első-ségért. A győzelem, a mint előre látható volt, a nehezebb, erősebb és kevésbé fáradt Zlinszky javára dőlt, igen érdekes, részben elkeseredett küzdelem után. A győzelem pálmája nem érdemlent ért, mert Zlinszky, bár még nem régi birkózót, rendkívüli kitartással bír s állhatatossága magában véve is predesztinálja őt az első-ségre. Tóth Jenő, a második győztes, csak erkölcsi diadalt arathatott; mert kifáradtan végig megmaradt a küzdőterén.

A birkózások utolsó roundjai már oly hosszúra nyújtották a meeting tartamát, hogy a közönség egy része, mely a körbe tódulóktól amúgy sem látott semmit, a több helyen egyszerre folytatott birkózásokról — eltávozott. Dr. Gerenday György, a M. A. C. elnöke, még a helyszínen osztotta ki a gyönyörű díjakat — és mi azzal a benyomással távoztunk, hogy tanúi voltunk sok izgalmas és érdekes küzdelemnek, melyek megérdemlik, hogy a jövőben jókor törvényekbe és szabályokra szorítva, a téli versenyek fénypontját képezzék.

— A Budapesti Torna-Club folyó hó 14-én, este 6 órakor tartotta meg téli díszturnáját a Markó-utcai főreáliskolának izlésesen feldíszített tornatermében. Az előbbi évek tolongásaival szemben igen üdvös intézkedések bizonyult a meghívóval való belépés, mely mellett egészen megtelt ugyan a terem, de a régi életveszélyes szorongás nem volt meg többé.

A díszturna kezdetével 32 tag vonult fel egy-letű zászló alatt háromszögű ellenvonulást mutatván be. Általánosán feltűnt már a felvonuláskor is, hogy mily kitűnő anyaggal rendelkezik a B. T. C., egytől egyig szálal erős alakok voltak a résztvevők.

Izser Károly vezénylete alatt azután vasbotokkal szabad gyakorlatokat mutattak be 8-as ütemben ellentétes mozdulatokkal — a mi ugyancsak próbára tette a hatalmas csapatot, különösen ha meggondoljuk, mennyi várt még a díszturna folyamán a résztvevőkre. Közvetlen a szabad gyakorlatok után következett a csapatok tornázása.

Az I. csapat Szogy Béla vezetése alatt a magas nyújtón sikerülten összetett gyakorlatokat mutatott be, melyek főleg a billenés, szabadkelep, támaszba lendülés és óriási forgás kombinációiból állott. Gyönyörű látvány volt ime a kitűnő csapatnak munkája a nyújtón, melyen bebizonyították újból, hogy ez a szer a B. T. C.-nek még soká fog par force mutatványa maradni.

A II. csapat Izser Károly vezetése alatt a hosszában és magas kápákkal felállított lovon

végezte sikerült gyakorlatait; míg a III. csapat Ambrus István vezetése alatt a magas korláton mutatta erejét és ügyességét.

A csapattornázás után következett a klubtagok első összetett versenye, t. i. a kötélben való függélyezés 750 cm. hosszú kötélben idő ellenében, kombinálva magas korlátversenyyel, mely utóbbinál két előírt és egy szabadon választott gyakorlat volt végzendő.

Az I. összetett versenyben:

	750 cm. hosszú kötélben	korláton
1. Margalits Ede	9 ³ / ₅ "	16 erőpont
2. Stursa Hugó	11 ⁴ / ₅ "	12 »
3. Szűcs Vilmos	14 ³ / ₅ "	9 »
4. Eggenberger Ödön	0	0 »
5. Füzesséry Kund	0	0 »

Margalits győzelmét általános öröm kísérte. Benne, dacára egyik merev lábának, kiváló tornász-erő rejtőzik. Gyakorlatait pózolás nélkül, de a legkorrektebb módon végzi, *kézállásban mellő mérleget* régen láttunk ily ifjú tornásztól!

A II. összetett verseny magas ugrás volt a szél-tébe állított lovon való gyakorlatokkal kombinálva. Az utóbbin 2 előírt és egy szabadon választott gyakorlat volt végzendő.

A II. összetett versenyben:

	ugrás	lovon
1. Fennesz József	181 cm.	20 erőpont
2. Stursa Hugó	165 »	16 »
3. Coray Ferencz	160 »	12 »
4. Sajó Béla	176 »	0 »
5. Reichart Vilmos	170 »	0 »

Versenyen kívül:

Szőgy Béla	176 cm.	0 erőpont
Réthy Menotti	170 »	0 »

Sport szempontjából ez a verseny kiváló eredményt mutatott.

Fennesz 181 cm.-es ugrása teljesen igazolja róla táplált jó véleményünket.

Egyáltalán feltűnők az összes eredmények, ha tekintetbe vesszük, hogy a rendkívül szűk helyen szabaddal és cserrel váltakozó megtört rohammal érettek el. Réthy Menotti pedig, a ki kilépett jól kiérdemelt nyugalmából és per passionem oly szépen átvitte 90 kilóját a 170 centiméteren, hogy elmondhatjuk, hogy szépségre nézve az ő ugrása állott első helyen. Sajó Béla új és sokat ígérő erő ugyane téren.

A lovon Szőgy Béla mutatta be az előírt gyakorlatokat oly biztonsággal és leírhatlan nonchalance szal, hogy hangos tapsriadal jutalmazta érte.

Csak egy szavunk volna úgy a lovon tornázókhoz, mint azok egy részéhez, kik a korláton mutattak be fokozatos gyakorlatokat. A míg pl. a »Budaiaknál« fejszóvalva tapasztaltuk, hogy az egyes gyakorlatok befejezte után csaknem a túlságig markirozzák a »waschecht« tornászok határozott megállását, jövését és menését — ép úgy itt volt alkalmunk az ellenkező végtől példákát láthatni. Abban az igyekezetben, hogy ezt a nekik nem imponáló részt a kellő nembánomsággal demonstrálják, bizony megesett néhány különben brilláns tornásszal, hogy oly behúzottan hagyták ott szerüket, mintha szégyelnék, a mit tettek. A többség élén az örökké friss Réthy Menottival mindazonáltal elkerülte ezt a hibát.

A korláton való fokozatos gyakorlatok közül 22 párosával, 14 pedig egyesek által lett bemutatva, végül pedig sikerült piramissá tömörültek a résztvevők.

A bíróverseny fénypontja volt az egész estének. Már a küzdőtér egész berendezése, óriás szőnyegével és visszatartott lélekzettel figyelő nezőivel kitűnő benyomást tett. A birkózás francia módszer szerinti volt, fogással fejtől csipőig. 3 pár közt folyt a küzdelem, mely 8 percnyi időtartamra volt folytatandó. A feltevélek, bár nálunk kevésbé szokottak voltak, mégis czélszerű újítást képviseltek. T. i. ki volt-mondva, hogy elég, ha a legyőzöttnek két válla akár csak egy pillanatig is érinti a földet, míg általában, különösen laikusoknál az a felfogás uralkodik, hogy a legyőzött két vállon tartandó. A három pár győztesei közül az volt legjobbnak

tekintendő, ki ellenfelét a legszebb fogással hozza két vállra — egy újítás, melyhez házi versenyre nézve hozzájárulunk ugyan, de nagy versenyeken nagyon is egyéni vélemények esélyeinek tenné ki a versenyzőket.

A kiállott három pár valóban művészi és temperamentumos birkózást mutatott be. Anyag és iskola harmonikusan egybeolvadva oly élvezetes látványt nyújtottak, hogy csak sajnálunk kellett a versenyzők ügyességét, kik már a kitűzött idő letelte előtt döntötték el ez egyes küzdelmeket.

Az első pár Malaky János és Guttman Alfréd birkózása tartott legtovább, felváltva támadtak és végül Malakynak sikerült mellre esett ellenfelét átfordítani. Fogások közül az egyszerűbbeket alkalmazták, de dicséretre méltó precízitás és meglehetősen adag temperamentum nyilatkozott meg bennük.

Nyári úszótársáért azután Bauer Rezső vett revanche-ot Pesky Jánoson, kit csak elkeseredett küzdelem után győzhetett le. Hogy Pesky rutinja mellett ez sikerült neki, az határozottan mutatja, hogy Bauer Rezső meg nem vetendő tehetség, kit a jövőben kiképzetten viszontlátni remélünk. Az est meglepetése ifj. Pesky Vilmos birkózása Gillemot Ferenczcel. Oly biztosra vették Gillemot győzelmét, hogy Pesky maga is bámulva nézte, mint terül el előtte Gillemot, kit egy fejfogással átlendített a vállán. Gillemot — mint kipróbált — birkózó engedett a fogásnak, hogy hiddal védjen; de lába megcsúszott a szőnyegen és a mi tanítványának vagy 300 birkózásuk közben nem sikerült, az 301-edszer megesett rajta. Ifj. Pesky Vilmost nyilatkoztatták ki »legjobb« győztesnek, nyilván azért, mert ő győzte le a legjobb birkózót.

A birkózás után még ló hosszában mutattak be rúgó deszkával egyes sikerült gyakorlatokat, mire a díjakat ünnepélyesen kiosztotta dr. Ottó József az egylet elnöke. Az elvonulás és pihenő után banketra gyűltek ugyancsak a tornateremben, hol számos vendéggel egyetemben késő éjfélig folyt a kedélyes vacsora a tószat.

— A »Budapesti (Budai) Torna-Egylet« f. é. december hó 7-én esti 6¹/₂ óraker tartotta rendes évi díszturnáját igen nagy és lelkes közönség jelenlétében. Buda szép hölgyei mindnyájan jelen voltak. A versenytornázás elején az egylet díszelnöke báró Fejérváry Géza is megjelent s a díszturna befejeztéig ott is maradt.

A díszturna lefolyásáról a következőkben számolunk be.

Az egyleti zászló alatt 56 tornász vonult fel a Rákóczy-induló lelkesítő hangjai mellett.

A felvonulás egyszerű, de igen szépnek mondható, különösen, ha a résztvevők nagy számát vesszük. Az igen egyszerű, de sokat mutató szabad gyakorlatok, melyek a brüsszeli szövetségi tornaversenyen páronként két vasbottal bemutatott gyakorlatokra emlékeztettek 6 nyolczas sorban (48 tornász) 3 méteres farudakkal igen precíse lettek végezve. Igazat megvallva, az egyletben uralkodó fegyelem mellett, sokkal nehezebb összetételű gyakorlatokat vártunk volna.

A csapat-tornázásról keveset mondhatunk, mert az 1-ső csapat az alacsony nyújtón összesen 4 gyakorlatot végzett, melyek közül az utolsó ugrás szabad támaszhoz, ugrás vissza a földre, ismét ugrás szabad támaszhoz, szabad kelep és átugrás, volt a legnehezebb s valóban a legnehezebb, mert 10 tornász közül csak az előtornász s még 3 (három) tornász végzett tiszta kelepet, a többi csak óhajtott.

A többi csapatok igen gyengék, igaz ugyan, hogy az öreg urak csapatja nagy tetszést aratott, de szerettük volna a fiatal erők csoportját is működni látni.

A csapattornázást követte 100 (száz) fokozatos gyakorlat bemutatása a magas korláton. Itt láttunk igen szép, valóban remek első rendű gyakorlatokat. Különösen kiemelendők a résztvevők közül dr. Ary, Wein Dezső, Wein Árpád, Ujhelyi, Csepely, Dürr, Porteleky stb.

A korlátgyakorlatoknál csak az kifogásolhatjuk, hogy igen hosszadalmas 100 gyakorlatot

végig nézni, pláne ha igen sok ismétlés történik. Hogy általánosságban lettek volna végezve, azt sem mondhatjuk, mert a tulajdonképeni gyakorlatok végzése csak egy pár tornászra szorítkozott, a többi résztvevőnek csak itt-ott egy pár könnyebb gyakorlat jutott.

25—30 gyakorlat oly testtartással és precízitással végezve, mint az egyesek által valóban végeztetett, remek látvány lett volna.

Budai tornászok folytassátok így a tornászatot s félelmes ellenfelek lesztek az ezredéves kiállítás alkalmával rendezendő versenyeken.

Következik egy szomorú szám. Mintacsapat a rohanó deszkán, — a deszka valóban elrohanhatott volna, — az minden volt, csak mintacsapat nem. De valljuk be, hogy rohamdeszkán mintagyakorlatokat még más egyletben sem láttunk.

Ezután jött a versenytornázás. Korlát, távodás és távolugrásból álló összetétel. Résztvevők: Porteleky, Wein Árpád, Légrády, Stauer és Fülöp Ferencz.

1-ső Porteleky László, a mit verseny kezdetén már tudtunk, mert ezt az összetételt ő maga sem választhatta volna különben. 2-ik Wein Árpád, a ki a korláton szabadon választott gyakorlatával valóban remekelt.

Ezután a díjak kiosztására került a sor, melyeket az egylet elnöke lelkes szavak kíséretében adott át a győzteseknek.

Ennek befejezte után a Rákóczy-induló lelkesítő hangjai s a szintén lelkes közönség éljenése mellett a derék tornászok elvonultak, hogy minél hamarabb ismét összegyülekezessenek a csarnokban egy másik díszturnára, a megérdemelt lakomára.

— A Sport Athletique Bordelais mult vasárnap egy érdekes versenyt tartott, ezt azonban csak a francziák mondják, mert eredményei után itélve mi nem tartjuk annak s hogy mégis közöljük oka az, hogy megláthassák olvasóink, hogy mily hátra vannak a francziák még az atletikában, dacára a szorgalmas működésnek. A Dél-Francziaország legjobb egylete által rendezett versenynek eredménye a következő volt:

Távodás. 1-ső Kurtz 4 m. 54 cm. ugrással, 2-dik Bernard 4 m. 51 cm. ugrással, 3-dik Freyler 4 m. 20 cm. ugrással, 4-dik Soulacroix 4 m. 10 cm. ugrással, 5-dik Porterie 4 m. 10 cm. ugrással.

1500 m. futás. 1-ső Bertan, 2-ik Bernard. Idő: 5' 15".

Rúdugrás. 1-ső Freyler és Kuriz holtversenyben 2 m. 15 cm. magas ugrással, 3. Pelissier 2 m 5 cm. ugrással.

Magas ugrás. 1-ső Kurtz 1 m. 30 cm. ugrással, 2-dik Bernard 1 m. 27 cm. ugrással, 3-dik Freyler 1 m. 25 cm. ugrással, 4-ik R. Sarrailh 1 m. 22. cm. ugrással.

400 m. futás. 1-ső Kurtz, 2-dik Sarrailh, 3-dik Martin, 4-dik Leyrisse. Idő: 62".

Súlydobás. 1-ső Kurtz 8 m. 25 cm. dobással, 2-ik Bernard 7 m. 30 cm. dobással, 3-dik Martin 7 m. dobással.

— A Magyar Testgyakorlók Köre f. hó 25-én d. u. 5 óraker tartotta a Markó-utcai román kath. főgymnázium tornaiskolába idei díszturnáját, melyre oly nagy közönség — közte számos hölgy is — gyűlt egybe, hogy a kis helyiség csakhamar zsúfolásig megtelt. Oly nagy érdeklődés mutatkozott e díszturna iránt, hogy szinte jól esett a díjkiosztás végével az egyesület alelnökének azt a kijelentését hallanunk, hogy nemsokára újabb csarnokkal fog a bővülni rendelkezésre álló hely.

44 tornász felvonulásával és Bockelberg Ede művezető által vezényelt precízen sikerült szabad gyakorlatokkal kezdődött a meeting.

A program 3-ik száma három csapatnak különböző szereken való tornázása volt, mely minden tekintetben sikerült képet mutatott.

Az 1-ső csapat a ló- és bak-nak egy kombinációját mutatta be, mely hibátlanul folyt le Kakas Gyula mintaszerű előtornázása mellett, de nekünk mégis úgy tűnt fel, mintha kissé keresztet és hálátlan összeállítás volna.

Schey Ernő tornázott a magas korláton bemutatkozó II-ik csapat élén, míg az alacsony korláton Wilczek A. Lajos vezette a III-ik csapatot. Mind a három csapat jól megérdemelt tapsban részesült tornamutatóik befejeztével.

A szertornázás után következett a kezdők távolmagas-ugrás-versenye. 2 méter távolságban fekvő ugródeszkáról ugrottak a derék juniorok, kik közül Egerzeiger Gyula 150 centiméteres ugrásával oly könnyűséggel lett első, hogy csak sajnálunk lehetett, hogy nem folytathatta ugrásait még jobb eredményt elérendő. A bő program nagyon ráutalt az időtakarításra. Reismann László ugyane versenyben II-ik lett 145 cm. eredménnyel.

A haladók versenytornázása a nyujtón követte a szertornázás szép példáját, a mennyiben nemcsak néhány kitűnő, de általában szólva sok kiváló tornász megismerésére adott alkalmat.

7 versenyző vett részt e versenyben, melynek előírt gyakorlatait Kakas Gyula tornáztta elő szokott verve-jével. A verseny eredménye

I-ső Hazai Miska
II-ik Schwarz Mihály
III-ik Friedmann Géza
Heller Béla
Handel Tódor
Weiner Miksa
Wilczek A. Lajos

A közönség egy része — nyilván a legifjabb elem — a haladók nyujtóversenye után elkövette azt az ízléstelenséget, hogy Kakas Gyulát akár csak egy artistát meg akarta újráztatni. Gratulálunk az egyesületnek ama rövid megoldási módhoz, melylyel ezt a quiproquót befejezte.

A kezdők súlyemelése (30 kilogrammos vasrúddal) három versenyző részvételével folyt le. Ezek közül Braunberger Hugó ugyan legtöbbször (34-szer) emelte a vasrúdat, de ki nem elégitó emelés miatt disqualifikáltatott.

Silber Simon lett e verseny győztese 33 emeléssel, melyből 31-et tisztának számított a bíróság.

Klein Bertalan 32 emeléssel harmadik.

A díszornák típusa a mintacsapat ezúttal a korláttal kombinált nyujtón mutatta be magát. Ismételjük azt a megjegyzést, a szerek kombinációját legfőleg azért helyeselhetnők, hogy végre a díszornák obligát szereit közé egy kis változatosság kerüljön. A szokatlan gyakorlatok nem okoztak nagy nehézségeket a »kis kakas« vezetése alatt perfektül tornászó csapatnak, mégis egyetlen kis hiba nagyon sokat vont le komikumával a hatásból.

A mintacsapatban részt vettek:

Kakas Gyula
Schey Ernő
a Reissmann ikrek
Beker Dezső
Hazai Miksa
Schwarz Miksa
Friedmann Géza
Heller Béla
Handel Tódor
Wilczek A. Lajos
Weiner Miksa.

Az est piéce de resistance-ja a birkózás e meetingen is kitűnően sikerült. Három pár birkózott egymással.

A első round Kakas Gyula és Schey Ernő birkózása volt, melyben Kakas daczára kisebb súlyának, kiválóan gyors támadásaival végre két vállra terítette ellenfelét, ki nyilvánvalóan nem sokat gyakorolta még a birkózást.

Kakas oly helyes érzéket és ügyességet tanúsított roundjában, hogy az ő súlybeli birkózóink közt talán a legjobbnak mondhatjuk.

Krausz és Wilczek roundja kiválót nem mutatott, mindketten kezdő birkózók, kik közül ezúttal Krausz aratott győzelmet.

Annál szebb volt a Reissmann crackbirkózása. A két 16 éves ifjú ritka szépen ki van fejlődve, oly annyira egyforma nagyok és erősek, annyira hasonlítanak egymásra, hogy épen csak a fehér és fekete dressz szerint bírjuk őket első látásra megkülönböztetni. Ha véletlenül

eszkükbe jut egyforma ruhában birkózniok, a bírák szép zavarba jutottak volna.

Birkózásuk gyönyörű szép volt. Nehány sikerült fogás emlékeztet a Tatic Péter iskolájára. Mutatóvába birkózván, a támadások eredménye előtt kimélik egymást, de ez alig észrevehető. Egy és ugyanazon fejfogás ellenében háromféle nyugodt védelmet és ríposztot láttunk heves küzdés közben, ez taktikára és nyugodtságra mutat, a mi még sokszor lesz javukra előreláthatólag fényes birkózó-pályájukon.

A mint az ikrekhez illik, eldöntetlen is maradt fehér és fekete között a küzdelem, de harsogó éljenekkel mégis csak kikapták jutalmukat.

A birkózás után rohamdeszkával sikerült mutatóványokat mutatni be az összes 4 lovon, ezután pedig a díjkiosztást foganatosította dr. Hirschfeld Antal elnök.

Bockelberg művezetőt lelkes éljenek közben vállon vitték ki a teremből, a mivel a szép ünnepely véget ért.

A lipótvárosi kaszinó vendéglőben kedélyes vacsora mellett befejezték a napot.

— **A nemzeti tornaegylet díszornázása.**

A nemzeti tornaegylet e hó 14-én tartotta meg ez évi díszornázását, nagy és előkelő közönség jelenlétében. Ott voltak Wassics Gyula miniszter, Zsilinszky Mihály államtitkár, Molnár Viktor miniszteri tanácsos, Berzeviczy Albert a képviselőház alelnöke, Bernáth Béla országgyűlési képviselő, Kán Gyula fővárosi tanácsos, Bakos János táblai bíró, Szontagh Albin stb. A műsor nyolcz pontból állott. Először felvonulásokat és szabad gyakorlatokat mutattak be, melyeken az egyletnek majdnem összes tagjai részt vettek, azután szertornázásokat. A növendékek birkózásában Landler Imre győzött. A magas ugrásban az első díjat Pethe Ferencz, a másodikikat Pikler Árpád nyerte.

Az est legszebb mutatóványait az ev. gymnasium tanulóinak korlátgyakorlatai és birkózása képezte. A díjakat lelkesítő beszéd kíséretében Berzeviczy Albert adta át a győzteseknek.

— **A Budapesti III. kerületi Torna- és Vivó-Egylet** f. hó 22-én (vasárnap) d. u. 5 órakor tartja meg ez évi házi versenyét a III. ker. kiskorona-utca 10. sz. a. levő polgári fiúiskola tornatermében. Vendégeket szívesen lát.

Hogy a társegyleteket közreműködésre nem kérte föl, annak oka az, hogy nem rendelkezik oly nagy helyiséggel, melyben több csapat tornázhatnék.

— **A M. A. C.** mult vasárnap egy cross-countryt írt ki, mely tagjai körében nagy tetszéssel találkozott; kár, hogy ezt a versenyt, mely első ilyenmű lett volna Magyarországon, a szakadó esőben megtartani nem lehetett.

— **Sportünnepek a kiállításán.** A milleniumi sportünnepek rendezésére és vezetésére alakult Országos sportbizottság immár végleg megállapította a kiállítás idejére eső sportünnepek sorrendjét és módját s gazdag és változatos programról gondoskodott. Több mint százfajta különböző verseny, mutatóvány, felvonulás lesz, a melyek közül az atletikai és tornaversenyek következő sorrendben lesznek megtartva:

Athletika. Májusban: 1. A Magyar Athletikai Club versenyei 12 programpponttal. 2. A budapesti tornaklub versenyei 10 ponttal. Juniusban: 3. A Magyar Testgyakorlók Körének versenyei 14 programpponttal. 4. Az Ó-Budai Tornaegylet versenyei (10 verseny). 5. A III-dik kerületi torna-és vívó egyesület versenyei (10 verseny). Szeptemberben: 6. A Magyar Testgyakorlók Körének versenyei (14 verseny). Októberben: 7. A Magyar Athletikai Club versenyei (12 verseny). 8. A Budapesti Torna-klub versenyei (12 verseny).

Tornászati. A Nemzeti tornaegylet tornászatainak a sorrendje ez: május elején, junius közepén, julius elején, augusztus végén egy-egy hat számból álló tornaverseny. A Magyarországi tornaegyletek szövetsége 1896. junius elején rendezti mintatorna-versenyeit a következő programmal: Első nap: Délelőtt próba; délután 4—7-ig versenyek két csoportban. Második nap:

Délelőtt ünnepi közgyűlés a tornacsarnokban. Délután: 1. A tornászok kivonulása katona-zeneszó mellett, minden egyesület zászlóval és jelző táblával. 2. Felvonulás. 3. Üdvözlő beszédek. 4. Szabadgyakorlatok. 5. Elvonulás. 6. Csapatornázás. 7. Versenyek stb. A Tanuló Ifjúság Országos Tornaversenye junius első felében. A versenyek két napig tartanak.

— **H. Perry,** a M. A. C.-ban megnyerő modora és kiváló képességei miatt csakhamar kedvelté lett trainer, mult hétfőn utazott el Angliába, hol azonban nem fog sokáig maradni, mert már február havában ismét visszajön, s több hónapig lesz ismét alkalmazásban, miután a klub nagy áldozattal hosszabb időre szerződte ismét, sőt nem lehetetlen, hogy egész éven át Budapesten tartja. Perry igen elismerőleg nyilatkozott athletáinkról, kik között számos oly kiváló erőt vélt felfedezni, a kik még Angliában is megállanak helyüket, így Dáni, Szokoly, Záborszky, Mannó, Zachár nyerte meg főleg tetszését, azonban kinyilatkoztatta, hogy az ittléte alatt lefolyt training alkalmával még számos kiváló erőt fedezett fel, kiket azonban, miután nem igen jártak el a trainingre, mit különben a többiek sem igen lelkiismeretesen tettek meg, nem képezhetet ki. Végkijelentése az volt, hogy jövő évben, ha a tagok betartják a training szigorú követelményeit, nem hiszi, hogy az athletika ágaiban idegen egyletbeliek győzelmet arathatnak a M. A. C. tagjai felett.

— **Az U. A.** du I. Arrondissement 5000 m. bajnokságában, mint multkor írunk Charles és P. Dufourc holtversenyben értek a célhoz s a döntő futás jövő hétre lett halasztva. Ezt a küzdelmet azonban nem futották meg újra a rossz idő miatt s a díjat megosztották, a club pedig mindegyiküknek arany érmet adott.

— **Rekord** az udvariasság terén. A lefolyt hetekben nem kevesebb mint öt díszorna és házi verseny került sorra a fővárosi sportegyletek körében, s az öt közül a »Sport-Világ« épen három egylet — a M. T. K., a Budai Tornaegylet és a Nemzeti Tornaegylet — részéről nem kapott értesítést és meghívót és épen azon egyletek részéről, kik leginkább megkívánják, hogy róluk a legjobb és legdicséretesebb tudósítás jelenjen meg, s a melyek még a legjobb indulattal megírt tudósításokban és hírekben is találnak kifogásolni valót. Valószínű különben, hogy azért nem értesítettek bennünket, mert természetesnek tartják, hogy nekünk mint e téren egyedüli szaklapnak, úgy is kutya-kötelességünk tudósítást hozni és még hozzá jót, akárhogy felelünk is meg kötelességünknek, azonban igen tévednek, mert ezentúl az ily versenyeket egyszerűen nem fogjuk tudomásul venni.

— **A Racingclub de France** nyolczadik, egyúttal utolsó, versenyét ez évben mult hó végén tartotta meg, a Croix-Catelan pályán. A rüt téli idő daczára, a sivitő téli szél folyton csapdosta a sűrűn hulló hópolyheket a versenyzők s nézők arczába, szép számmal voltak jelen úgy a versenyzők, mint a nézők. A meeting hat számból állott, remek tiszteletdíjakkal dotálva s eredménye következő volt:

Grand Criterium d'Hiver. 100 m. handicap. — 1-ső futam. 1. C. Gondouin (3 m. e.), 2. M. Delpeuch (14 m. e.). Idő: 12³/₅". — 2-ik futam. 1. Soalhat (7 m. e.), 2. A. Max (5 m. e.). Idő: 11⁴/₅". — 3-ik futam. 1. J. Roffo (5 m. e.), 2. F. Baret (8 m. e.). Idő: 11⁴/₅". — 4-ik futam. 1. E. Torcheboeuf (6 m. e.), 2. A. Foucault (8 m. e.). Idő: 11⁴/₅". — Döntő futam: Soalhat és J. Roffo holt versenyben értek be 3. C. Gondouin (3 m. e.), 4. E. Torcheboeuf. Idő: 11⁴/₅". A holt verseny a meeting végén újra futották s abból mint győztes egy mellszélességgel Soalhat került ki 11³/₅" alatt.

1500 m. handicap. — 1. M. Delpeuch (185 m. e.), 2. E. Chelli (95 m. e.), 3. F. Pellissier (195 m. e.), 4. E. Bouchez (210 m. e.), 5. A. Lermusiaux (scratch). Idő: 4'28". Könnyen nyerve 20 méterrel 11 versenyző közül.

1000 m. gyaloglóverseny. — 1. A. Spitzer, 2. A. Foucault, 3. Aublé. Idő: 4'58". Az első 500

métert 2' 12¹/₂" alatt teszik meg. 60 méterrel nyerve hat induló közül.

800 m. handicap. — 1. J. Chastanié (6), 2. M. Soalhat (scr.), 3. H. Cornette (17). Idő: 2' 16". Tizen futottak. 10 méterrel nyerve remek küzdelem után, 30 méterrel hátrább a harmadik.

Rúdugrás. — 1. Torcheboeuf 2 m. 56 cm. ugrással, 2. G. Duchamps, 2 m. 50 cm. ugrással. 3. Gluckowski 2 m. 25 cm. ugrással.

400 m. handicap. — 1. F. Meiers (25), 2. R. d'Henezel (26), 3. Chastanié (10), 4. Garin (20), 5. F. Bourdier (25). Könnyen nyert 20 méterrel 21 futó között. Idő: 55¹/₅".

MÜLLER JULIA
nyakkendő-gyára és divatárú-üzlete
Budapest. Erzsébet-körút 54.
Royal szállodával szemben.

Nyakkendők, kizárólag saját készítményem; gallér, kéz-lők, úri ingek, Schroll-féle és redős ingek. Jáger- és turista-ingek; valódi angol dupla varrott keztyűk; zseb-kendők, vászon és francia batiszti tucatzaj 1-6 frtig.

Nyakkendők hozott kelmékből legdivatosabban elkészítetnek.

Saját készítményei.

ZELENKAI R. L.
BUDAPEST, IV., szervita-tér 6. sz.

Alapítattott 1887. a templom mellett. Alapítattott 1837. Mindennemű fésűk, kefék, legyezők, pipere-készletek jótállás mellett valódi teknősbéka-héj-, gyöngyház-, elefántcsont-, hivály- és braziliai szaruból, valamint valódi angol és francia illatszerek, pipere-szappanok és díszmü-czikkék.

Sport-egyletek figyelmébe!

AUGENFELD M.
könyvkötészete és aranyozó-intézete.

Sportjelvények, tük, tánczrendek és cotillion-rendek, legjutányosabb áron készíttetnek.

BUDAPEST,
VI. ker., Sebestyén-tér 6. szám.

GLADIATOR
(űdítő és mosóvíz lovaknak.)
A legkitűnőbb és leghatásosabb szer beteg (hibás) és egészséges lábú lovaknál. Teljes sikerrel jótállás váltalattatik.

Ára 1 frt palackkonként.
Gyári raktár Budapesten,
BAKY GY. J.
Ferencz-körút 40. sz.

KÖVESI NÁNDOR
étterme és sör-csarnoka
BUDAPEST,
VII., Erzsébet-körút 27. szám.

Lovaglók, kocsikázók, utazók és vadászok legjutányosabban fejeztetik szükségletüket

Nobel Károly fia cégénél
Budapest,
Váci-körút 3. sz.
Képes árjegyzék bérmentve és ingyen.

Tartalékos tiszték nyeregfelszereléseket kölcsönbe kapnak. Használt szerszámok és nyergek mindig raktáron.

VIVÁS, BOX.

Az olasz-francia vívómérkőzés.

A francia főváros érdeklődését azon vívó-ünnepély kötötte le a mult napokban, a melyet a Madagaskarban megsebesült katonák javára rendeztek a cirque de champs-elysées-ben. A francia mesterek négy legjobbika mérte össze fegyverét az európaszerte híres négy olasz mesterrel. A »L'escrime française« jeles szaklap szerkesztője André Ponget úr kezdeményezte e mérkőzés létrehozását s átgázolva a különböző akadályokon, az ilyen eseményt rendszeren megelőzni szokott tintaharcot becsülettel kiállva, végre létre is hozta. E hó 9., 11., 13. és 15-én voltak a mérkőzések, a beosztás oly módon történt, hogy minden egyes francia végigvívott az olasz mesterek mindegyikével. A jury tagjai voltak: Comte Sordina, Merignac, Vigeaut, Comte de Lindemann és Vasseur urak. Elég lesz azt hiszszük, a résztvevő mesterek neveit felsorolni, hogy a párisiak nagyfokú érdeklődését megértjük: olasz részről: Pini, Sartori, Tagliapietra és Barbasetti, francia részről Prévost, Rue, Rouleau A. és Bergés mesterek állottak ki, hogy hazájuk vívási modorának az elsőségét kivívják. Röviden itt adjuk a résztvevők életrajzi adataikat.

Pini Jenő Livornában született, 37 éves. Atyja is híres mester volt, a ki őt már 5 éves korában oktatni kezdte a fegyverforgatásban. Hazájában az összes nagyobb vívóversenyeken részt vett, számtalan díjat nyerve, bejárta Európa és Amerika minden nagyobb városát, mindenütt diadalt aratva, Középtermetű, zömök alak, rendkívüli erővel és kitartással. Több rendjel és számos egyéb kitüntetés birtokosa.

Sartori született Trevisóban, 33 éves 18 éves korában önkéntesen beállt a Bersaglierik 12-ik ezredébe, itt ismerte meg a vívás művészetét, a melyben a milánói katonai iskolába lépése után nagy tökélyt ért el a hírneves Radoelli mester keze alatt. A genuai vívóverseny első győztese, jelenleg ugyanott a vívó-egyesület vezetője. Athletai alak, különösen fejlett alkarral.

Tagliapietra Victor, 30 éves. Szintén katonából lett vívómester. Ránk nézve annyiban érdekes egyéniség, hogy a vívó mellett a kardvívást is nagyobb arányban gyakorolja ép úgy, mint társa.

Barbasetti Lajos, a ki honfitársaink előtt a tavaszi vívómérkőzés alkalmából, hol mint jury-tag működött, ismeretes. Középtermetű, rendkívül aestetikus vívó. Hazájában számos díjat nyert, jelenleg Bécsben tart igen látogatott vívó-termet.

A francziák közül a legidősebb:
Rue, 44 éves. Balkezes vívó. Jellemző sajátsga egyenes, határozott fellépés. A 65-ik gyalogezred vívómestere.

Prévost Camille, 42 éves, Londonban született, a hol atyja vívótermet vezetett. Résztvett a 70—71-iki háborúban. A l'ecole d'escrime française és a Cercle de l'Union Artistique tanára, szerzője az ismert »L'escrime et le duel« című műnek. Lovagias, elegáns vívó.

(Folytatjuk.)

Helyreigazítás. Kisgyeséni Szabó István úrnak mult számunkban megjelent cikke előtt írt bevezető sorokban azt írtuk, hogy Szabó úr vívótanár, a cikkíró kérelmére most ezt oda módosítjuk, hogy nevezett nem vívótanár, miután a vívást mesterségszerűen eddig nem űzte, hanem csak a győri vívókör tagja és művezetője. Együttal konstatáljuk azt is, hogy a cikk végső passzusában »pártatlan meggyőződése« helyett »pártatlan meggyőződésem« szedtetett, mi is kiigazítandó.

Vívó-, kard-, ökölvívás és tornázás

HALÁSZ ZSIGA

(IV. ker., Károly-körút 16., I. emelet)

vívó- és torna-termeiben az órák reggel 7-től esti 10-ig a nap minden szakában vehetők. Tandíjak: az egész tanévre 25 frttól feljebb. Értekezni vagy beiratkozhatni bármikor lehet.

Személyhitelt,
rendes és rendkívüli
jelzálog-kölcsönöket
nyújtok.
„CONCORDIA“ Budapest, Gyár-utca 19, III 16.

Sportférfiak találkozó helye most
Rujder Adolf
„István király“ kávéháza,
József-körút 38. szám.
Kitűnő kiszolgálás. Meleg és hideg buffet!
Sport-lapok!

EISENSCHIML ÉS WAGTL BUDAPEST,
IV., Váci-utca 12.

Ajajjegyzékek ingyen és bérmentve.

Mindennemű fényképezési és szakbeli czikknek gyári raktára.

Hlip! Hlip! Hurrah!
Athleta-, torna-, regatta- és bicyclet-sport-öltözékeket szőző új képes árjegyzékemet a „Sport-Világ“ t. olvasóinak hivánatra ingyen és bérmentve beküldöm.

Fraenkel Henrik, Budapest,
Haloin-tér 5.

11 frt

a legszilárdabban kiállított összerakható tömör vaságy

GELB IGNÁTZ
Új-utca 45. és Gyár-utca 11. sz. a.
raktára
Andrássy-út 16. sz.

Bőr- és ideggyógyász
Dr. Kajdacsy
v. cs. és kir. ezredorvos
gyógyít
gyorsan és biztos sikerrel mindennemű férfi- és női bajokat.

Lakás: Budapest, Váci-körút 4., I. emelet.

Rendel:
naponta 9—4 és este 7—8 óráig.
Levélileg is.

KORCSOLYÁZÁS.

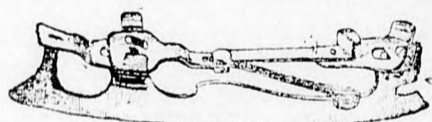
— A bécsi korcsolyázó-egyesület erős agitációt indított meg, hogy egy osztrák szövetséget alakítson. Jártak ez ügyben Prágában is és az ottani egyletekben meg is volna a hajlandóság belépni, ha biztosítanák őket, hogy nem nyomják el túlnyomó szavazatukkal a bécsi egyletek. Ez elválás a német szövetségtől újabb kudarcra lesz a »Nagy-Németország« felé gravitálóknak, kik még a sportba is beleviszik a politikát, s terjesztik sportkörökben is a már Ausztriában amúgy is nagyon élénk »grossdeutsch« szellemet.

— A frankfurti korcsolyázó-egyesület, mint értesülünk, Frey Lipóttal szintén alkudozásban van, hogy az idei szezonra trainerül megnyerje. A frankfurtiaknak igen nagy nyereség volna, ha sikerülne a mesterral egyezségre lépni, ez esetben mi budapestiek volnánk kényszerítve egy trainert a korcsolyázás igazi hazájából hozatni.

— Az enyhe időjárás nemcsak nálunk köszöntött be. Egész Európában, talán csak Davost véve ki, elolvadt az a kis hirtelen jött jég, a mi oly örömmel töltötte el a korcsolyázók kebelét, hosszú időnyel kecsegtetve. Jó még, hogy a Budapesti Korcsolyázó-Egylet elég későre írta ki versenyeit s úgy lehet még remény addig tartós jégre s elegendő trainingre.

— A prágai korcsolyázó-egyesület már kiírta versenyeit, s éppen úgy, mint tavaly, dacára annak, hogy a Nemzetközi Korcsolyázó-Szövetség tagja, annak szabályait negligálva, szabályellenes versenyeket írt ki. A német sportsajtóban erős hangon bírálják a dolgot, a minek majd valószínűleg az lesz a vége, hogy a prágaiak búcsút mondanak a szövetségnek.

— Sok bába közt elvesz a gyerek, ez a jó magyar közmondás teljesült be a budai korcsolyázók is. Addig védte dr. Országh Sándor a Budai Korcsolyázó-Egylet, Kasits Péter az I. ker. polgári kör kérelmét a Christen-féle telekért, míg a főváros közgyűlése salamoni ítélettel ki nem mondta, hogy egyiknek sem engedi át. Intézheti most már a két párt feje lovagias úton a felmerült személyes differenciákat, azért a budai korcsolyázók mégis csak a szárazon maradnak.

WANKE J.S. vasárú-, szerszám-, korcsolya és konyhaszerek raktára
Budapest, VI. ker., Andrassy-út 38. sz.

A sportférfiak találkozó helye most:

Hanusz Béla

kávéháza

Teréz-körút és Podmaniczky-utca sarok
Telefon 20-64. szám

!! KORCSOLYÁZÁS !!
Nagy választék mindenféle rendszerű korcsolyákban, főleg az annyira kedvelt Rohonczy-féle szab. Columbus-korcsolyákban és Achilles-szijkákban, melynek főclárústója
Neoschil Alajos,
Váczi-utca 27. sz. alatt.
(A Rohonczy-féle szab. Columbus-korcsolyák és Achilles-szijkák Magyarországon minden job sport-, disztitárú- és vaskereskedésben kaphatók.)
Együttal ajánlom dús felszerelésű raktáramat amerikai galoschni és hőcipőkben, melyek a meggátolás és nedvesség ellen legjobb védőszerek.

A sportkörök általánosan kedvelt cipésze.
PODUSKA PÉTER

orthopéd cipésmester

VI., Teréz-körút 3. sz. (az Octogon közelében).

Ajánlja jól berendezett üzletét mindenféle rendszerű korcsolya-czipők készítésére, főleg az annyira kedvelt Rohonczy-féle szab. Columbus-korcsolya czipők készítője; a Rohonczy-féle szab. Columbus-korcsolyák és Achilles-szijkák nagy választékban kaphatók. Együttal ajánlom dús felszerelésű raktáramat angol és orosz galosni és torna-czipőkben, mindennemű korcsolyáknak czipőre való feltevése elfogadjatik. Valóban szakíthatatlan tengerikutyabőr-szijkák kaphatók.

SVÁB IGNÁCZ

utóda

MOLNÁR FERENCZ

úr-, női- és orthopéd cipész-m.

Budapest,

Párisi-utca 21. szám.

Rohonczy-féle Columbus korcsolya czipő készítője.

Sport-rendezvous
BERGER LEO

azelőtt NÉREI

KÁVÉHÁZA

Erzsébet-körút 58.

A budapesti összes sportférfiaknak a nap minden szakában rendes találkozó helye.

SPORTLAPOK. TELEFON. TELEFON-HIRMONDÓ.

A sportférfiak találkozó helye most:

KRONWINKLER A.

BOR-, SOR- és ÉTTERME

Andrassy-út 50. sz.

Nyilt-tér.*

Nyilatkozat.

Alólirott ezennel sajnálatomnak adok kifejezést azon félreértés miatt, mely az Eichhorn Emil-féle kerékpár elveszése folytán a sportkörökben felmerült s melynek felmerülése nekem lett imputálva, t. i. hogy Kornya János és ifj. Hegyi Károly uraknak a gép eltűnéséről tudomásuk lett volna. Én ilyen dolgot határozottan nem állítottam, mint azt a budapesti btó járásbírósa előtt ellenem lefolyt perben is kijelentettem s most újírag kijelenthetem annál is inkább, miután teljes meggyőződésem, hogy nevezett urak teljes ártatlanul lettek ezen esetben bekeverve.

Budapest, 1895. évi december hó 18-dikán.

Előttünk: Komorner Aladár.
Bockelberg Ede,
Füzesséry Árpád.

Nyilatkozat.

Alólirottak ezennel sajnálatunknak adunk kifejezést azon téves hír miatt, mintha ifj. Hegyi Károly úrról sértő nyilatkozatot tettünk volna.

Ugyanis az ügy folyó hó 17-én a büntető járásbírósa előtt tisztázva lett és befejezést nyert és így ifj. Hegyi Károly úr kérelmére újra is kijelentjük, hogy őt tisztességes embernek elismerjük és róla semmi sértő nyilatkozatot nem tettünk.

Budapest, 1895. évi december hó 18-dikán.

Előttünk: Rottenbiller János,
Szabó István,
Grill Lajos,
Schwáb Béla,
Blum Szigfrid.

* Az e rovat alatt közöltékert a szerkesztőség semmiféle felelősséget nem vállal.

Szerkesztői üzenet.

»Nyugodt önérték«. Ön azt hiszi, hogy nagyon mulatóságot emleget nekünk. Politikai lapokon, sajnos ugyan, de annál különbeket szokunk látni. Nagy bölcs volt, vagy csak Ágai Adolf (— nem emlékszünk), a ki egyszer azt mondta, hogy »a legszomorúbb valóságra ébredünk, ha jóízű kacagásunk után tányérozni jön az úrott arcú kóklér.« A mi a »főirány« megjelölését illeti: megtette azt az egyszeri huszár is, mikor a szénás szekeret átugrani akarta, csak egy kis pocsolva zsenirozta! Szívsebben volnánk »boldogult zöldikék« mint »reményteljes« egyebek. Igazán az izlését sérti, vagy ugratni akar bennünket? Nevét kérjük.

Jankovich Ákos (Páris?) Boldog ünnepet és pontos címet kívánunk, hogy az album el ne tévedjen.

Többeknek. Kérjük a hiányzó számoknak levelezőlap útján való megjelölését, akkor gondoskodunk. Az album csak magyar sportférfiakról szól az idén; sokan lesznek, de természetesen nem lehet valamennyi.

Gy.... Lajos úrnak, Budapest. Mult számunk szerkesztői üzenetében tévedés csúszott be, a mit ezenel kijavítottuk Ezek szerint Rottenbiller Jánosnak eddigleg 68 elsődíja van, melyből 47-et az idén szerzett.

K.... Sz. János úrnak Győr. Köszönet. Helyreigazítást megtettük, levél meg.

FELELŐS SZERKESZTŐ: FÜZESSÉRY ÁRPÁD.

KIADÓTULAJDONOS:

SPORT-VILÁG KIADÓ TÁRSASÁG.

Képviseli: Iszer Károly.

Vívó-kardok,
Vívó-álczák,
Vívó-zubbonyok,
Ví-török.
Párbaj-kardok.

(M. testgyak. köre.)

Telefon 897.

SPITZ BERNÁT

egyenruházati intézete

BUDAPEST, V. KER., FÜRDŐ-UTCZA 7. SZÁM.

A légtöbb sportegylet egyenruha-szállítója.

(Hunnia M. B. C.)

Bicycle-revolverek,
Bicycle-jelzőkürtök,
Bicycle-sapkák,
Bicycle-térdszj.
Párbaj-pisztolyok.

SIGMUND JÓZSEF

Budapest, IV., városház-utca 4. sz.

Alapítva 1846.

Első és minden versenyen felül álló sport-egyenruházati üzlete

EGYENRUHÁZATI és VERSENYRUHÁZATI CIKKEIT jutányosan és kifogástalan minőségben szállítja
kerékpározóknak és bármely traininghez nélkülözhetetlen ruhadarab, eredeti angol, darabja
5.—, 6.—, 7.— frt, belföldi gyártmány darabja 3.50—4.— frt.

!!!SWEATER!!!

BUDAPEST, 1895. PESTI LLOYD-TÁRSULAT KÖNYVNYOMDÁJA. (FELELŐS VEZETŐ: MÜLLER ÁGOSTON.) DOROTTYA-UTCZA 14. SZ.